

ความคิดเห็นของนักท่งเทียวที่มีต่อการจัดการท่งเทียวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ปริญญาานิพนธ์
ของ
สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2550

ความคิดเห็นของนักทองเทียวที่มีต่อการจัดการทองเทียวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ปริญญาานิพนธ์

ของ

สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักท่งเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่งเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2550

สิริจิตรา ฤกษ์บ่าย. (2550). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด*

จังหวัดนนทบุรี. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตามตัวแปรเพศ อายุ และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 384 คน เป็นเพศชาย 169 คน เพศหญิง 215 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอายุและอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TOURIST'S OPINIONS ON THE MANAGEMENT OF KOH KRET TOURISM
NONTHABURI PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

SIREEJIDTRA RERKBAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

May 2007

Sireejidtra Rerkbai. (2007). *Tourist's Opinions on the Management of Koh Kret tourism Nonthaburi Province*. Master Thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Chairaje Saiphant, Assoc. Prof. Tawate Piriyaopon.

The purpose of this research were to study and compare of Tourist's opinions on the management of Koh Kret tourism, Nonthaburi Province. Classified by sex ,age and occupation of tourists, The subject were selected by accidental random sampling which 169 male and 215 female totally 384 persons by random were the sampling. The research instrument for collecting questionnaire, percentage, means, standard deviation, t-test and F-test

The results of the research were as follows:

1. Tourist's opinions on the management of Koh Kret tourism, Nonthaburi Province. Totally and particular were in high level.
2. There was no significant difference in sex concerning tourist's opinions on the management of Koh Kret tourism, Nonthaburi Province.
3. There were significant difference in age and occupation concerning tourist's opinions on the management of Koh kret tourism, Nonthaburi Province, at 0.05 level.

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่งที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการจัดการท่งเกี่ยวเกาะเกร็ดจังหวัดนนทบุรี

ของ

สิริจิตรา ฤกษ์ปาย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....กรรมการ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิดี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	10
ประเภทต่าง ๆ ของการท่องเที่ยว.....	16
การบริหารและการจัดการท่องเที่ยว.....	17
องค์ประกอบของการท่องเที่ยว.....	19
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว.....	21
ข้อมูลการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวเกาะเกร็ด.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	29
งานวิจัยในประเทศไทย.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	71
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	81

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวไทย จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ..... และอาชีพ.....	38
2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการจัดดำเนินการ.....	39
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานที่, อุปกรณ์.....	40
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านแหล่งท่องเที่ยว..... และความน่าสนใจของโบราณสถาน.....	41
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสินค้าของที่ระลึก.....	42
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมทุกด้าน.....	43
7 เปรียบเทียบความสำคัญ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ.....	44
8 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้าน..... จำแนกตามตัวแปร เพศ.....	45
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน..... จำแนกตาม อายุ.....	46
10 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยรวมและรายด้าน..... จำแนกตามอายุ.....	47
11 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยรวมเป็นรายคู่..... จำแนกตามอายุ.....	48
12 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่..... ด้านการจัดดำเนินการ จำแนกตามอายุ.....	49
13 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ทุกด้าน..... จำแนกตามอายุ.....	50
14 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่..... ด้านแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ.....	51
15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน..... จำแนกตามอาชีพ.....	52
16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยรวมและรายด้าน..... จำแนกตามอาชีพ.....	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่.....	
โดยรวมจำแนกตามอาชีพ.....	54
18 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่.....	
ด้านการจัดดำเนินการจำแนกตามอาชีพ.....	55
19 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ทุกด้าน.....	
จำแนกตามอาชีพ.....	56
20 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่	
ด้านแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ.....	57
21 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่.....	
ด้านสินค้าของที่ระลึกจำแนกตามอาชีพ.....	58

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
---------------------------------	---

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และให้คำแนะนำเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง และ รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ กรรมการสอบปริญญาบัตร แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาแก่ผู้วิจัย ในการให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปริญญาบัตรฉบับนี้ด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมพันธ์ วิทยะระนันท์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยคริสเตียน อาจารย์ธัญญรัตน์ ธิชัย ดร.วีระชัย นาควิบูลย์วงศ์ ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา นายสมชาย ทัดซัง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี นายไพรัช ชิดเขียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี นางสาวชญัญญากานต์ ปิตุภูมิบุรุษย์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน และ นายศักดิ์ดา พัดทอง เจ้าหน้าที่แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยครั้งนี้และอำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูล ตลอดจนนักท่องเที่ยวที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน และถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยให้มีความรู้ ความสามารถ จนทำให้ปริญญาบัตรนี้สำเร็จลงด้วยดี

สิริจิตรา ฤกษ์ป่าย

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อการขยายตัวทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านการพัฒนาของประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศนับแสนล้านบาทในแต่ละปีและเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคของประเทศได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งนี้นอกจากการเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศแล้ว การเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศก็มีส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถสกัดกั้นการไหลออกของเงินตราไปยังต่างประเทศ ทั้งยังสร้างจิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นไทยของคนในชาติ ได้อีกหนึ่งด้วย ปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศได้ให้ความสนใจในการส่งเสริมให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของตนเองมากยิ่งขึ้น (โครงการสำรวจสถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคกลาง ปี 2539 : กองสถิติและวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ.2548 สูงถึง 354,790,000 บาท ซึ่งสูงกว่ารายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศถึง 290,110,000 บาท (ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด: มิถุนายน 2548)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเริ่มปรากฏชัดเจนในช่วงที่ประเทศไทยประสบวิกฤตปัญหาทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือเรียกสั้น ๆ ว่า “ททท.” เป็นองค์กรที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรงก็ได้ส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เพราะการท่องเที่ยวนอกจากจะทำให้เกิดการผ่อนคลายความเครียดแล้ว ยังช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษยชาติเกิดการเปรียบเทียบวัฒนธรรม ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง เกิดการปรับประยุกต์ความก้าวหน้าต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน เกิดการหมุนเวียนในกระแสเศรษฐกิจและสังคม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.2539:31)

การท่องเที่ยวนอกจากจะสามารถทำรายได้ให้กับประเทศแล้วยังเป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งอย่างหนึ่งที่มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างรวมกันอันเป็นกระบวนการทางนันทนาการที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง (Leisure Time) โดยมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งนี้ผู้เดินทางจะต้องเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการทางกายภาพก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านการพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และร่างกาย ผ่อนคลายความเครียดเปลี่ยน

บรรยากาศ ผึกความอดทนและควบคุมตนเองมีความรู้ความเข้าใจในประสบการณ์ใหม่ ๆ (สมบัติ
กาญจนกิจ. 2544: 43-44)

นอกจากนั้นการท่องเที่ยวยังมีหลายประเภท เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยว
ทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวทางนันทนาการ และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ซึ่งการท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอีกทางหนึ่งสำหรับนักเดินทาง เพราะวัฒนธรรม
แต่ละท้องถิ่นมีความเป็นเอกลักษณ์บ่งบอกถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นนั้น

สังคมไทยมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย มีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สั่งสมเป็นปึกแผ่น
มายาวนาน มีความรักสงบ สมานฉันท์ เอื้ออาทรและเกื้อกูลกันและกัน ซึ่งเป็นเครื่องมือช่วยคำจุนให้
สถาบันหลักของสังคมทั้งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตลอดจนสถาบันครอบครัว สามารถ
ยึดเหนี่ยวจิตใจคนในชาติอย่างเข้มแข็งต่อเนื่อง ทั้งยังเป็นสังคมที่ยืดหยุ่นเปิดกว้างสามารถประสาน
ประโยชน์ท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมที่หลากหลายจึงช่วยเป็นภูมิคุ้มกันที่สำคัญในการลดความเสี่ยง
จากกระแสโลกาภิวัตน์เหมาะในการเป็นตัวกลางเจรจาเพื่อเสริมสร้างสันติภาพในภูมิภาค และเป็น
จุดเด่นที่เอื้อต่อการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศอีกด้วย (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545- 2549)

“เกาะเกร็ด” เป็นชุมชนมอญโบราณที่ก่อตั้งมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 350 ปี ตั้งแต่สมัย
กรุงศรีอยุธยา ชาวมอญเหล่านี้อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
และสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จึงเป็นชาวไทยที่สืบเชื้อ
สายมาจากชาวมอญ ทำให้มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชุมชนชาวไทยอื่น ๆ ทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม
เช่น โบราณสถานและโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงรัตนโกสินทร์
ซึ่งบางแห่งยังรักษาเอกลักษณ์เฉพาะของศิลปะมอญโบราณไว้และในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี
ชาวไทยเชื้อสายมอญที่เกาะเกร็ดปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน เช่น ประเพณีสงกรานต์
การรำมอญ การสวดมนต์ด้วยภาษามอญ และการประกอบอาชีพดั้งเดิมของชุมชนคือ การทำ
เครื่องปั้นดินเผาแกะสลักลวดลายอย่างสวยงามเรียกว่า “หม้อน้ำลายวิจิตร” ซึ่งนำไปเป็นตราประจำ
จังหวัดนนทบุรี เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้เกาะเกร็ดจึงได้รับการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี พ.ศ.2540 โดยอำเภอ
ปากเกร็ดได้ร่วมกับจังหวัดนนทบุรี ในการสนับสนุนส่งเสริมตำบลเกาะเกร็ดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่
สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัด และได้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2540
(อรวรรณ, 2540) เนื่องจากเกาะเกร็ดมีจุดเด่นด้านสภาพแวดล้อม มีทัศนียภาพที่งดงาม มีวัฒนธรรม
ดั้งเดิมของชาวมอญ มีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ประกอบกับสถานที่
ที่ตั้งของเกาะเกร็ดอยู่บริเวณชานเมือง การคมนาคมสะดวกสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในเขต

กรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและจังหวัดใกล้เคียงให้เดินทางมาท่องเที่ยวพักผ่อนโดยมีค่าใช้จ่ายไม่สูง จึงส่งผลให้สภาพการณ์ด้านการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดเจน นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจและเดินทางมาเยี่ยมเยือนเกาะเกร็ดอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ (พิศนาลัย, 2545)

การดำเนินงานตามแนวทางของอำเภอในการส่งเสริมเกาะเกร็ดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นได้มีการจัดโครงการพัฒนาเกาะเกร็ดทั้งในด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาสังคมไปพร้อมกันโดยใช้หลักการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่เกิดจากประชาชนในท้องถิ่น โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองและคนในสังคม ทั้งนี้เพื่อสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ “เศรษฐกิจดีสังคมไม่มีปัญหา การพัฒนายั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดหรือวิธีการที่ชาญฉลาดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในระยะเวลายาวนานที่สุดและก่อผลกระทบน้อยที่สุด (พรหมเมธ, 2539)

เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่ผ่านมามีได้รับการส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวแต่ไม่มีการเตรียมการรองรับปัญหาที่จะตามมา อีกทั้งเกาะเกร็ดมีบุคลากรและงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาด้านการจัดการท่องเที่ยว (ชัญญากานต์:เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน อบต.เกาะเกร็ด)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของปัญหาเพื่อเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาวางแผนและปรับปรุงกิจกรรมการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดที่อยู่อย่างจำกัด นั้นอย่างชาญฉลาดคุ้มค่าและยาวนานที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดตาม

ตัวแปร เพศ,อายุ และอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกับเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 689,606 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 6.2546: 3-4)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการใช้ตารางเทียบสัดส่วนของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 607-610) ที่ขนาดประชากรจำนวน 689,606 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน ทำการสุ่มโดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. อาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวที่สะท้อนถึงความต้องการอย่างแท้จริง ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน

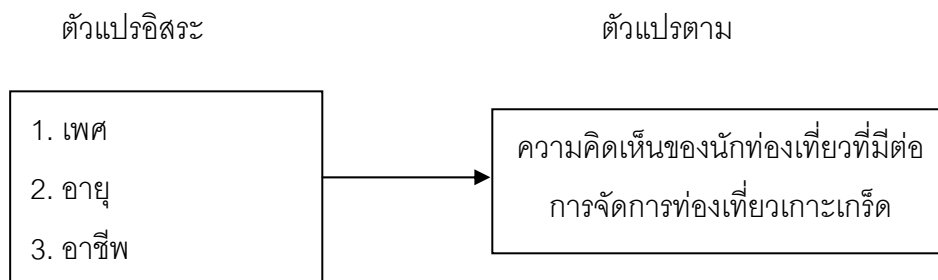
- 1.1 ด้านการจัดดำเนินการ
- 1.2 ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.3 ด้านแหล่งท่องเที่ยว
- 1.4 ด้านสินค้าของที่ระลึก

2. นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติไทยที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปเดินทางจากที่อยู่อาศัยของตนไปยังเกาะเกร็ดเป็นการชั่วคราวเพื่อการพักผ่อนหรือเพื่อการใด ๆ ก็ตามที่มีใช้การหารายได้นักท่องเที่ยวที่มีอายุเต็มตามปฏิทินของนักท่องเที่ยว แบ่งเป็น

- 2.1 20 – 34 ปี
- 2.2 35 – 49 ปี
- 2.3 50 ปีขึ้นไป

3. การจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด
4. เกาะเกร็ด หมายถึง สถานที่ที่เป็นเกาะกลางแม่น้ำเจ้าพระยาในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
5. เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่สามารถแสดงถึงลักษณะเพศชายและเพศหญิงของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
6. อาชีพ หมายถึง งานที่ทำโดยได้รับค่าตอบแทน หรือค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาหรือได้จากผู้ประกอบการ แบ่งเป็น
 - 6.1 นิสิต/นักศึกษา
 - 6.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 6.3 พนักงานบริษัท/รับจ้าง
 - 6.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. ประเภทต่าง ๆ ของการท่องเที่ยว
4. การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว
5. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
6. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว
7. ข้อมูลการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวเกาะเกร็ด
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น มีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความคิดเห็น” ดังนี้

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2534:246) ให้

ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญาความคิดเห็นประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

โคลาสา (Kolasa J., B. 1969: 386) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผล (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

โคเลสนิค (Kolesnik. 1970:296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายภายในหรือการลงความคิดเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้

เดวีส์ (Davies. 1977: 499) ได้นิยามไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการสรุปผลหรือการตัดสินพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ก่อตัวขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคล หรือเป็นการแสดงออกของ

บุคคลที่มีวิจาร์ณญาณ โดยยึดความรู้และประสบการณ์ของบุคคลนั้นเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องเอาความรู้ที่ถูกต้องหรือข้อพิสูจน์ใด ๆ มาพิสูจน์

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1979: 626) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การพิจารณาตัดสิน (Judgment) หรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

พจนานุกรมเวบสเตอร์ (Webster. 1983: 637) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความเชื่อและการตัดสินใจ ที่จะเชื่อในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอยู่บนรากฐานของความ เป็นไปได้ โดยความเห็นนั้นอาจไม่ถูกต้องก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองหรือทัศนคติเฉพาะตนหรือโดยรวม ของกลุ่มเพื่อออกความคิดเห็นโต้แย้งความคิดเห็นเดิมที่มีอยู่แล้วหรือการแสดงออกของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะตัดสินเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้วแต่กรณี

เรื่องวิทย์ แสงรัตนา (2522: 20) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมซึ่ง การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ออสแคมป์ (Oskamp. 1977: 102) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็นว่ามีหลาย ประการ ดังนี้

ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ ภาวะต่าง ๆ ของบุคคลที่รับรู้ความรู้สึกของ ภาวะความบกพร่องของภาวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ติดต่อบุคคลภายนอก

1. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านี้ ต่างกัน

2. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและให้ ข้อมูลแก่เด็กได้มากซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรม และความคิดเห็นของเด็กด้วย

3. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมต้องมีกลุ่มและ สังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือ การอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานมี ความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกันย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อสารมวลชน คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเราสิ่งเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

การเกิดความคิดเห็น

ชาติชาย โทลินธิติ (2529:15) สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของบุคคล
2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใดก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกับกลุ่ม และสังคมนั้น ๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง
3. วัฒนธรรมและประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีโดยอ้อม ปฏิบัติไปตามวัฒนธรรม และประเพณีนั้น ๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของคนไปในทางที่ดี
4. การศึกษาระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่บุคคล
5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้

ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531:4) กล่าวว่า ความคิดเห็น เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่น ๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการ และความเจริญเติบโตของคนนั้น ๆ
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจหรือเกิดความชอบ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่ น้อง ดารา นักการเมืองและคนอื่น ๆ
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่มศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

วิธีวัดความคิดเห็น

มอร์แกน และคิง (Morgan; & King .1967: 536, 750) การสัมภาษณ์หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

เบสท์ (Best, 1977:171) วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร

การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งวิธีนี้ เรนิส ลิเคอร์ท (Renis Likert) เป็นผู้เสนอขึ้น กระบวนการของการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นโดยการสร้างข้อความขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษาและกำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ความเบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนช่วงความรู้สึกเท่า ๆ กัน เป็น 5 ช่วง แบบต่อเนื่อง ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ หรือไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนนเป็น 5,4,3,2 และ 1 สำหรับข้อความทางบวก ส่วนข้อความทางลบในระดับความคิดเห็นเดียวกัน ให้คะแนนเป็น 1,2,3,4 และ 5 ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีน้อย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความเห็นที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับ ข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อยและโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านนั้นก็จะมีมากคะแนนผู้ตอบแต่ละคนได้จากการเอาคะแนนแต่ละข้อมารวมกัน (Summated Rating) แล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความคิดเห็นของผู้ตอบในแบบวัดความคิดเห็นว่าเป็นเช่นไร

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิเคอร์ท (Likert) มีดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526: 45-48)

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าเราจะวัดความคิดเห็นของใครที่มีต่อใครที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของความคิดเห็น และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น โดยหลักในการสร้างแบบสอบถาม คือ

1. ข้อความที่บรรจุลงในสเกลจะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวก และลบคละกัน
2. ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย และชัดเจน ในการสร้างข้อความนี้

ขึ้นอยู่กับขอบเขตแนวคิดหลัก หรือทฤษฎีพื้นฐานที่ผู้วิจัยมีเกี่ยวกับความคิดเห็นและขอบเขตของสิ่งที่เราจะศึกษา โดยจะต้องสร้างข้อความให้คลุมสิ่งที่เราต้องการวัด

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Pretest) เพื่อเลือกข้อความโดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายกับกลุ่มที่เราจะศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความ

แซดรอซนี่ (Zadrozny.1979: 234) การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับ สูง-ต่ำ, มาก-น้อย วิธี วัดความคิดเห็นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1974: 2-3) ได้แบ่งองค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ดังนี้

ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจเกิดจากบุคคล

หรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก

ด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือ ถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะเห็นในทางลบ

ด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกหรือลบอย่างแน่นอน

แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อธิบายศัพท์ “การท่องเที่ยว” (Tourism) ไว้ว่าเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้างขวางเพราะมิได้หมายความว่าเฉพาะการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ดังที่คนส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนาเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องนับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้น ปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็น กิจกรรมรายใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลกหากเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่นๆ ด้วยกัน (วินิจ วีรยางกูร. 2532: 1-2)

ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) และนักท่องเที่ยว(Tourist)

ประเทศไทยของเรามีการใช้คำที่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมาเป็นเวลาช้านานแล้ว โดยในระยะแรก ๆ ใช้คำว่า “ไปเที่ยว” หมายถึง การเดินทางไปในที่ต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน คำว่า “ท่องเที่ยว” เริ่มมีใช้กันมากขึ้นในปี พ.ศ.2479 และในปี พ.ศ.2480 คณะรัฐมนตรี

ได้พิจารณา ความหมายของคำว่า “ท่องเที่ยว” เริ่มมีความหมายกว้างขวางมากขึ้น (กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา. 2547: 2-3)

ในสมัยก่อนการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นยังไม่ชัดเจนมากนัก จนกระทั่งภายหลัง
สงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงการท่องเที่ยวมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้เดินทางเข้ามา
ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่าสมัยนั้นการคมนาคม ถนนหนทางจะยังไม่สะดวกก็ตาม
บางครั้งไม่มีที่

พักรแรม ต้องไปขออาศัยบ้านของชาวบ้าน ศาลาวัดเป็นที่พักรแรม แต่คนก็เดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่ม
มากขึ้นเรื่อย ๆ

ในปี ค.ศ.1963 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่าง
ประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากคำว่ากรท่องเที่ยวเป็นคำที่
มีความหมายกว้างขวางดังกล่าวแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดคำจำกัดความของ คำว่านักท่องเที่ยว
ระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) ให้เน้นคำที่กินความกว้างขวางขึ้นเพื่อใช้เป็นหลัก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่จะสามารถใช้เปรียบเทียบซึ่งกันและกันได้ต่อไป
โดยการเสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำว่า “ผู้มาเยือน” (Visitors) แทนคำว่า “นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน”
(Tourist) ซึ่งคำว่าผู้มาเยือนให้ความหมายถึงบุคคลที่เดินทางไปยังประเทศที่ตนมิได้พักอาศัยอยู่เป็น
ประจำด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ที่มีค่าใช้จ่ายไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้

ดังนั้นคำว่า “ผู้มาเยือน” จึงหมายรวมถึงผู้เดินทาง 2 ประเภท คือ

1. นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourist) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพักอยู่ใน
ประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และเดินทางมาเยือนเพื่อพักผ่อน พักฟื้น ทัศนศึกษา
ประกอบศาสนกิจร่วมการแข่งขันกีฬาติดต่อธุรกิจ ร่วมการประชุมสัมมนา ฯลฯ เป็นต้น

2. นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Excursionists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพัก
อยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

ประเทศไทยก็ได้ยึดถือคำจำกัดความที่ได้กำหนดขึ้นที่กรุงโรมนี้ เป็นหลักในการจดบันทึกสถิติ
จำนวน “นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ” ซึ่งสรุปแล้วก็หมายถึงชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาใน
ประเทศไทยและพำนักอยู่พักหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน หรือ 24 ชั่วโมง และไม่มากกว่า 60 วัน โดยมี
วัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อ

1. มาท่องเที่ยวพักผ่อน มาเยี่ยมญาติหรือเพื่อมาพักผ่อน
2. มาร่วมประชุมหรือเป็นตัวแทนของสมาคม ผู้แทนของศาสนา นักกีฬา นักแสดง ฯลฯ
3. มาเพื่อติดต่อธุรกิจ แต่ไม่ใช้ทำงานหารายได้

4. มากับเรือเดินสมุทรที่แวะจอด ณ ท่าเรือ แม้ว่าจะแวะน้อยกว่า 1 คืน พร้อมนักนี้ก็ได้กำหนดคำนิยามของ “นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน” (Domestic Tourist) ไว้ว่า คือคนไทยหรือคนต่างด้าว ที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยปกติของตนไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางอะไรก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายหารายได้ และระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน (หน่วยศึกษานโยบายการศึกษาศึกษา.2533:19-20)

มล.ต๋อย ชุมสาย และ ญิบพัน พรหมโยธี (2547: 41) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง เป็นความสัมพันธ์เบ็ดเสร็จและปรากฏการณ์ทั้งหลาย ทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยอยู่อย่างชั่วคราวหรือถาวรทำให้เกิดผลกำไร

ชำนาญ ม่วงทับทิม (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. 2546; อ้างอิงจาก ชำนาญ ม่วงทับทิม. 2527) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาการท่องเที่ยวจากกรอบการมองในแง่บทบาทของการท่องเที่ยว อาจให้ความหมายของการท่องเที่ยวออกเป็น 2 นัย คือ

ประการแรก ความหมายของการเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยยกระดับรายได้และมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศให้สูงขึ้น และถือว่าการท่องเที่ยวเป็นสินค้าออกประเภทหนึ่งที่ไม่เห็นตัว

ประการที่สอง เป็นการมองในความหมายของการเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณของความอยากรู้อยากเห็น

ในทางสังคมวิทยา การท่องเที่ยวนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นความสัมพันธ์ (Social relation) ระหว่างบุคคลซึ่งปกติไม่เคยพบกันมาก่อน
2. เป็นการเผชิญหน้ากัน ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (confrontation) ในกลุ่มชาติพันธุ์ วิถีชีวิต ภาษา ความแตกต่างกันในด้านเศรษฐกิจ ฯลฯ
3. พฤติกรรมของกลุ่มคนที่ต้องการผ่อนคลาย (release) จากความตึงเครียดทางเศรษฐกิจและสังคมในชีวิตประจำวัน
4. พฤติกรรมของคนต่างถิ่นที่ประสานกัน ระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ตนได้รับจากการดำรงชีวิตของคนต่างถิ่น ปัจจุบันได้มีนักวิชาการองค์การเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้พยายามที่จะให้คำนิยามของการท่องเที่ยวโดยอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ กัน เช่น ยึดถือตามจุดมุ่งหมาย หรือ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ช่วงระยะเวลาของการเดินทางและลักษณะของการเดินทางว่าอะไรใช่หรือมิใช่ การท่องเที่ยวแต่ยังมีความหมายอันใดเป็นความหมายสากล หรือมาตรฐานที่เป็นข้อสรุปอันเป็นที่พอใจของทุกคน

ฉะนั้นในการเดินทางท่องเที่ยวนั้น ผู้เดินทางอาจจะมีเหตุผลในการเดินทางนั้นแตกต่างกันไป เช่น เดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางเพื่อรักษาสุขภาพ เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติ เดินทางเพื่อการกีฬา เป็นต้น ซึ่งการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวนั้นเป็นการผ่อนคลายความเครียดที่อาจจะเกิดขึ้นจาก

การทำงานหรือเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันพร้อม ๆ กับการได้รับรู้สัมผัสกับสิ่งแปลกใหม่ที่ แตกต่างไปจาก การดำเนินชีวิตอันเป็นปกติของเรา ทำให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น ดังนั้น การท่องเที่ยว จึงเป็นการก่อให้เกิดความรู้และการติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจของคนทั้งโลกเข้าด้วยกันอันจะนำไปสู่สันติสุขในการอยู่ร่วมกันทั้งปัจจุบันและอนาคต (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. 2540: 8)

สรุปการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อหาความ สนุกสนาน เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการศาสนา เพื่อการติดต่อ ธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติมิตร โดยที่ไม่มีรายได้เกิดขึ้นจากการเดินทางในครั้งนั้น

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 19-20) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวว่า มีหลายประการ ได้แก่

1. เดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์
2. เดินทางเพื่อมาร่วมการประชุมสัมมนา
3. เดินทางเพื่อศึกษาหาความรู้
4. เดินทางเพื่อการศึกษา
5. เดินทางเพื่อการติดต่อธุรกิจ
6. เดินทางเพื่อการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง
7. เดินทางเพื่อการประกอบศาสนกิจ
8. เดินทางเพื่อทัศนศึกษา
9. เดินทางเพื่อสุขภาพ หรือพักผ่อน

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

โสภพร สุทธิศักดิ์ (2539: 82) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นช่องทางยกระดับมาตรฐาน การครองชีพให้สูงขึ้นไซ้แต่ในด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศเท่านั้น ยังทำให้บทบาททาง เศรษฐกิจ ซึ่งถือเป็นปัจจัยของการมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย และทำให้อาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นซึ่งการซื้อบริการ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติถือได้ว่าเป็นการส่งออก เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิตสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อก็จะต้องมีการลงทุนซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ ภายในประเทศ และช่วยให้เกิดงานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ทางด้านสังคม การท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนคลายความเครียดพร้อม ๆ กับการได้รับรู้ความเข้าใจใน

วัฒนธรรมที่ผิดแผกแตกต่างออกไปมล. ตู่ย ชุมสาย (67-69) ยังได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นอุปกรณ์ทางการศึกษาและเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิต อีกด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539: 9-10) ได้ให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ 3 ประเด็น

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1.1 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่น ๆ นอกจากนี้รายรับสุทธิในรูปของเงินตราต่างประเทศ จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยังมีส่วนช่วยให้ดุลชำระเงินของประเทศเกิดดุลอีกด้วย

1.2 การท่องเที่ยวจะมีผลกระทบที่วิคุณ ในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่า 3 เท่าตัว

1.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคเมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาความเจริญก็จะไปถึง ภูมิภาคนั้น ๆ ก่อให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้าสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีผู้ลงทุนในหลาย ๆ รูปแบบทำให้เกิดการ สร้างงานสร้างอาชีพอย่างกว้างขวางเป็นการสร้างรายได้สู่ประชาชนอย่างแท้จริง

2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคม

2.1 การท่องเที่ยวมีส่วนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพ ความเป็นมิตรไมตรี และความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน

2.2 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนา สร้างสรรคความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่นทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ มีการลงทุนด้านการผลิตเพื่อรับรองการบริการแก่ผู้มาเยือน ท้องถิ่นทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำให้อยู่ดีกินดีมีความสุขโดยทั่วกัน

2.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสำนึกและตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติก่อให้เกิดความรู้สึกรักหวงแหนและรักแผ่นดินที่อยู่อาศัยของตน

2.4 การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบทช่วยขจัดปัญหา การหลังไหลและเคลื่อนย้ายเข้ามาหางานทำหรือเสี่ยงโชคในเมืองของประชาชนในชนบท

2.5 การท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนในชนบทรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์รู้จักใช้ ทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ในรูปแบบสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกไว้ สำหรับขายผู้มาเยือนเป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น

3. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อการเมือง

3.1 การเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัยเพราะการที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปเยือนที่ใด ที่นั่นจะต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ

3.2 การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่มนุษย์ต่างสังคมจะได้พบปะรู้จักทำความเข้าใจกัน การเดินทางไปมาหาสู่กันภายในประเทศทำให้ได้รู้จัก คู่แข่ง รัฐบาล ฝั่งพหุภาคีกัน เป็นการสร้างความรักความสามัคคี สมานฉันท์ของคนในชาติ ในทำนองเดียวกัน การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจอันดีนำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่จะช่วยสร้างสรรค์สัมพันธไมตรี และความสงบสันติสุขในโลกการท่องเที่ยวจะเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศพัฒนาก้าวหน้าต่อไป

3.3 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศ โดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในอัตราที่สูง ในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมือง และสินค้าที่ระลึกตลอดจนการบริการในท้องถิ่นนั้น ๆ

3.4 การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ทุกเวลาสุดแล้วแต่ความเหมาะสมและความสามารถของผู้ขาย

3.5 การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรมหุมนเวียนภายในประเทศทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจัดว่าเป็นแหล่งจ้างงานที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากเกี่ยวข้องกับหลาย ๆ อาชีพ เป็นต้นว่า อาชีพเกี่ยวกับการขนส่ง อาชีพให้บริการด้านที่พัก อาชีพจัดบริการสิ่งดึงดูดการท่องเที่ยว อาชีพผลิตของที่ระลึก และอาชีพเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลทางการท่องเที่ยว เป็นต้น เป็นการลดการว่างงานลง ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปของภาษีอากรประเภทต่าง ๆ

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว

มด.ตุ้ย ชุมสาย และกฤษณ์ พนมโยธี (2527: 29-30) กล่าวถึง เหตุจูงใจที่ทำให้คนท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งและอุบัติการณ์ใหม่เพื่อชมทิวทัศน์อันงดงาม เพื่อพบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอีกที่ทึกรึกรึโครมและตึกรามใหญ่โตของเมืองใหญ่ และเมืองศูนย์กลาง

การท่องเที่ยว และอื่น ๆ ที่มีผลเป็นความสนุกสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยว บางคนไปเที่ยว เพื่อที่ได้เปลี่ยนสถานที่พักอาศัยไปเรื่อย ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ได้แก่ พวกที่ใช้วันหยุดเพื่อพักโดยไม่ทำอะไร ทั้งนี้เพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งกายและทั้งจิตใจที่เกิดขึ้นในคราบเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกพละกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในคาบใหม่ บางคนก็อาจไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้ไม่สบายเล็กน้อย นักท่องเที่ยวพวกนี้มักไปพัก ณ ที่ใดที่หนึ่งนานที่สุดเท่าที่จะนานได้ และมักจะเป็นสถานที่ที่มั่นใจว่าสงบจริง เช่น ชายหาดห่างไกลผู้คน หรือบนเขาบนดอยห่างไกลความจอแจอีกที่ก็กรีกโครม

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปวิทยาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ในสถาบันหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง หรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจของพวกเขานักท่องเที่ยวก็จะไปเที่ยวในประเทศนั้น ๆ เพื่อศึกษาพิจารณาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มานุษยวิทยาและสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เพื่อติดตามความเจริญทางวัตถุ และเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อร่วมปฏิบัติในงานมหกรรมและงานฉลอง

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาแบ่งได้เป็น 2 ชนิด

4.1 การท่องเที่ยวเพื่อการไปชมการแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ ๆ

4.2 การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬาชนิดนั้น ๆ

ประเภทต่างๆ ของการท่องเที่ยว

วรรณภา วงษ์วานิช (2539: 17-18) ได้แบ่งประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวในลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศความสะอาดสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณาหรือมีสิ่งจูงใจ โดยเฉพาะของสถานที่นั้น เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตนและต้องผ่านขบวนการระหว่างประเทศหลายอย่าง เช่น ศุลกากร ด้านตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ใช้ภาษาต่างประเทศและอาจจะต้องมีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำการท่องเที่ยวต่างประเทศนี้ขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประเทศที่มีขนาดใหญ่ มักจะมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมาก เพราะมีโอกาสที่จะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่น ๆ ก็อาจจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจหรือมีความสนใจน้อยลงก็ได้

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการไปเที่ยวอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การไปท่องเที่ยวในระหว่างวันหยุดอาจจะเป็นการไปตากอากาศ ชมสภาพบ้านเมือง หรือไปดูชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท รวมถึงการไปเยี่ยมเยือนเพื่อนฝูง เป็นต้น จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวอาจแบ่งลักษณะของการท่องเที่ยว ออกได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและบันเทิงเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อชมทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่าง ๆ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อเปลี่ยนสถานที่พักอาศัย ฯลฯ การท่องเที่ยวแบบนี้ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพ ฐานทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวและ สิ่งดึงดูดความสนใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2. การท่องเที่ยวจูงใจให้ทำการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ ที่จริงการท่องเที่ยวเพื่อประกอบธุรกิจ ไม่น่าจะเข้าเป็นการท่องเที่ยว เพราะขาดปัจจัยที่กล่าวมา การท่องเที่ยวเป็นการกระทำอย่างเสรี และมีความตั้งใจจะท่องเที่ยวถ้าถือครองครุภัณฑ์ที่จำเป็นนั้น แต่ที่เป็นข้อเท็จจริง นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจแทบทุกคนก็ได้เจียดเวลาและจัดหาเวลาให้เหลือไว้สำหรับการท่องเที่ยวด้วย

3. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม สัมมนา ฯลฯ ในสมัยปัจจุบันซึ่งมีองค์การคณะกรรมการสมาคม สหภาพ ฯลฯ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากมาย การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา ฯลฯ ได้ส่งเสริมให้มีขึ้นมากมาย จนองค์กร IUOTO (International Union of Office Travel organization) เห็นสมควรที่จะจัดนักท่องเที่ยวก่อนการประชุมสัมมนา ฯลฯ ไว้ต่างหากอีกพวกหนึ่ง

4. การท่องเที่ยวเพื่อเพศรส (Sex Tour) การท่องเที่ยวไปที่ไหนก็ตามของนักท่องเที่ยวกเพศชายโดยมีเจตนาอารมณ์แฝงอยู่ในอันที่จะหาความเพลิดเพลินเชิงเพศรสนั้นมานานแล้ว นักมานุษยวิทยาสันนิษฐานว่า กิจกรรมโสเภณีมาพร้อมๆ กับอารยธรรมของคน และเกิดขึ้นใน ชุมชนที่มีคนเดินผ่าน กิจกรรมโสเภณี ซึ่งตรงกับคำว่า Prostitution ในภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำให้เพศตรงข้ามได้รับความสุขอารมณ์เชิงเพศรส โดยผู้กระทำได้ค่าจ้างตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ และโดยฝ่ายผู้กระทำมิได้มีอารมณ์เชิงใคร่อยู่ด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประกอบด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การโฆษณาประชาสัมพันธ์ถ้าภาครัฐและเอกชนได้รับปัจจัยเหล่านี้ไปพิจารณาและปรับปรุงเพื่อวางแผนการตลาดให้สอดคล้องมากขึ้น จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งอีกด้วย

การบริหารจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Management)

การบริหารจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำอย่างมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับ

หลักการทฤษฎีและแนวคิดที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพที่แท้จริง รวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ของสังคม และสภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทาง มาตรการ และแผนปฏิบัติการที่ดี ต้องคำนึงถึงกรอบความคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นแล้วการจัดการท่องเที่ยวจะดำเนินไปอย่างไรทิศทางและประสบความสำเร็จ การพิจารณาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ (System Approach) และบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนั้นจำเป็นจะต้องพิจารณาระบบย่อย (Sub System) หรือองค์ประกอบหลักของการจัดท่องเที่ยวบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบและความสัมพันธ์ (Relationship) ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น รวมถึงการพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวด้วย

องค์ประกอบหลักที่สำคัญในระบบการท่องเที่ยวจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism resource) เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวและเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ทั้งนี้ อาจแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural Tourism Resource) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติสามารถดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น ภูเขา ป่าไม้ น้ำพุร้อน ถ้ำ น้ำตก ชายทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ แก่ง เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด เป็นต้น บางแห่งได้รับการจัดให้เป็นสวนรุกชาติ สวนพฤกษศาสตร์ วนอุทยาน อุทยานแห่งชาติ เขตสงวนพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์เปิด อุทยานนกน้ำ เป็นต้น

1.2 ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-made Tourism Resource) นับเป็นมรดกทางวัฒนธรรม (Century Heritage) เป็นผลงานที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ ที่อนุชนรุ่นหลังบังเกิดความหวงแหนและปฏิบัติสืบสานต่อไป ทั้งนี้ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกได้ 3 ชนิด ได้

1.2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Tourism Resource) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประสงค์หรือประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งนี้เป็นมรดกในอดีตและได้สร้างเสริมในปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น พระราชวัง ศาสนสถาน แหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อุทยานประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

1.2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต (Culture and Rural way of Life) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งปฏิบัติยึดถือสืบทอดต่อกันมา เช่น ประเพณีในรอบปี ทั้งประเพณีในราชสำนัก (พระราชพิธีต่าง ๆ) ประเพณีไทย ประเพณีท้องถิ่น ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น พิธีโกนจุก พิธีแต่งงาน พิธีบวช และพิธีศพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ได้แก่ การสร้างบ้านเรือน

ชุดแต่งกาย อาหารประจำถิ่น การประดิษฐ์ของใช้เพื่อการดำรงชีวิต ภาษาพูดในท้องถิ่น และวรรณคดี
พื้นบ้าน เป็นต้น หมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิ
หมู่บ้านทอผ้า หมู่บ้านทำร่ม หมู่บ้านช้าง รวมถึงตลาดนัด ตลาดน้ำ

1.2.3 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการและบันเทิง (Recreation Attraction)

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนที่ให้ความรื่นรมย์ บันเทิง เช่น สวนสัตว์ สวนสนุก
สวนน้ำ ศูนย์วัฒนธรรม ศูนย์การแสดงศิลปะสมัยใหม่ แหล่งบันเทิง ศูนย์การค้า ศูนย์การประชุม
 เป็นต้น

2. การบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) ได้แก่ การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยว
ที่มีอยู่ในพื้นที่หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น ๆ เป็นการใช้ความสะดวก
ระหว่างการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ บริการขนส่ง
ภายในแหล่งท่องเที่ยว บริการที่พักแรม บริการอาหารและบันเทิง บริการนำเที่ยวมัคคุเทศก์ รวมถึง
บริการจำหน่ายสินค้าและที่ระลึก

3. การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) การที่จะมีนักท่องเที่ยว
เดินทางมาท่องเที่ยวที่นั่น จะต้องมีการตลาดการท่องเที่ยวในการชักนำให้เข้ามาท่องเที่ยวซึ่งการตลาด
การท่องเที่ยว หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน
แหล่งของตนและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น
โดยการตลาดการท่องเที่ยวทำได้ 2 วิธี

3.1 การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ
ทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ
ท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อข้อมูลข่าวสาร
ท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์
จดหมาย เป็นต้น เพื่อเชิญชวน กระตุ้นนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบในการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้คำจำกัดความขององค์ประกอบในการท่องเที่ยวไว้ดังนี้
(กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.2539: 7) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวหรือ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบต่าง ๆ 8 ประการ ดังนี้

1. การคมนาคมขนส่ง (ซึ่งหมายถึง ทั้งการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทาง
อากาศ)

2. ที่พัก
3. ร้านอาหาร และภัตตาคาร
4. บริการนำเที่ยว
5. สิ่งดึงดูดใจให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ทะเล ภูเขา แม่น้ำ รวมทั้งประเพณี

วัฒนธรรม และโบราณสถาน (กล่าวคือ สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและต้องการมาเยี่ยมชม ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่มียู่แล้วในธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ได้)

6. ร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง
7. ความปลอดภัย
8. การเผยแพร่และโฆษณา

ส่วนในรายงานการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศสถาบัน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการที่มีความสัมพันธ์กันเป็น เหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน องค์ประกอบย่อย ท่องเที่ยวไว้ในอีกทัศนะหนึ่ง ว่าการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการ ทางสังคม และเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 หลัก คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) แต่ละองค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อยๆ ที่เช่น สภาพกายภาพและระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและการลงทุนสังคมวัฒนธรรมองค์กรและกฎหมาย เป็นต้น ความแตกต่าง ของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อย และความสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้น โดยความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการ ท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการเพื่อทัศนศึกษาซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบหลัก 3 ด้าน ได้แก่

1. แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แบ่งการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่ง ท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้น จัดเป็นส่วนหนึ่งในสถานบริการนักท่องเที่ยว

2. บริการท่องเที่ยว บริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งมักไม่ได้ เป็นจุดหมายปลายทางหลักทางนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและ ความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นัก ท่องเที่ยวซึ่งในบางโอกาสอาจจะเป็นตัวดึงดูดใจได้เช่นกัน บริการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่น ๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน

3. การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) การที่จะมีนักท่องเที่ยว

เดินทางมาท่องเที่ยวที่นั่น จะต้องมีการตลาดการท่องเที่ยวในการชักนำให้เข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งการตลาดการท่องเที่ยว หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามา ท่องเที่ยวในแหล่งของตน และใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นโดยการตลาดการท่องเที่ยวทำได้ 2 วิธี

3.1 การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จดหมาย เป็นต้น เพื่อเชิญชวนกระตุ้นนักท่องเที่ยว

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการชนิดหนึ่งที่บุคคลต่างๆ ใช้เป็นปัจจัยในการส่งเสริมฟื้นฟูและบำรุงคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี นันทนาการศาสตร์ จัดแบ่งชนิดของการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation) เพราะในการเดินทางท่องเที่ยวแล้วยังมีกิจกรรมเสริมร่วมในการท่องเที่ยวด้วยเสมอ เช่น ค้างแรมโดยมีกิจกรรมการละเล่น ดุริยธรรมชาติศึกษาสัตว์พืชในพื้นที่ทางบกและทางทะเลร่วมกิจกรรมด้วยการชมเลือกซื้อหาสิ่งของจากการแสดงของศิลปวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ มีความสุขสนุกสนาน เบิกบานใจกับการได้สัมผัสกับธรรมชาติ เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) นอกจากนั้นยังมีการเดินทางท่องเที่ยวมุ่งเพลิดเพลินอย่างเดียว เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสันติภาพ โดยการไปเยี่ยมเยียน (Tourism for understanding and get peace) กิจกรรมเสริมในการท่องเที่ยวที่อื่นๆ ซึ่งจะสัมพันธ์กับเพศ วัย และสถานภาพต่างๆ ของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวให้ประโยชน์และคุณค่ามากมาย พอสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ได้พักผ่อนหย่อนใจ คลายความเครียด
3. เกิดอารมณ์สุข สนุกสนาน เพิ่มปริมาณความฉลาดทางอารมณ์
4. มีความสมบูรณ์ทางอารมณ์
5. มีสมาธิดีขึ้น
6. สร้างมิตร และความรักสามัคคี
7. ตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติ

8. จิตใจงามมองโลกในแง่ดี

9. เสริมสร้างคุณค่าของสังคมประชาธิปไตย

หรือการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสร้างสมรรถภาพของจิตใจ (Voyage Travel for Make Mind Performance) การท่องเที่ยวเช่นนี้ผู้ท่องเที่ยวมีทั้งตั้งเป้าหมายและไม่ตั้งเป้าหมาย

ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 43-44) ได้สรุปว่า การท่องเที่ยวเป็นนันทนาการที่บุคคลและชุมชนให้ความสนใจและเลือกนิยมเลือกในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระมากที่สุด เป็นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอันเกิดจากปัจจัยอิทธิพลที่มาดึงดูดความสนใจที่มีหลายอย่าง ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น กิจกรรมทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ศาสนา การเมือง วิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ภูมิอากาศ ทัศนียภาพ ชีวิตสัตว์ป่า กิจกรรมเกมและกีฬากลางแจ้ง การบันเทิง การอาบน้ำแร่ และชิมชั้บวิสดูธรรมชาติ สมุนไพร การท่องเที่ยวนับเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมได้ กับทุกเพศ ทุกวัย ขึ้นอยู่กับการเลือก และมีประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ.2544: 50-51)

1. ผลทางสังคม

1.1 ครอบครัวมีความพึงพอใจทางสัมพันธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ง่ายดายและมีผลต่อการปรับสมดุลทางเศรษฐกิจ

1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาอันเนื่องมาจากไปท่องเที่ยวก่อให้เกิดพฤติกรรมอันดีงามของมนุษย์ โดยทั่วกันการอยู่ร่วมในสังคมเป็นสุข

1.3 เกิดการสร้างความร่วมมือ แข็งแรงและมีสันติภาพในบ้านเมือง

1.4 ระบบของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การเกษตร การเมือง สัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้อาศัยกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ

2. ผลทางด้านจิตใจ

2.1 ได้ความรู้ ความเข้าใจ และสัมพันธ์ของธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2.2 หนีหลีกเลี่ยงความกดดันจากสิ่งกายภาพ

2.3 หนีปัญหาสังคม

2.4 จิตใจแจ่มใส มีความสงบ และมีสมรรถภาพดีขึ้น

2.5 มีอิสรภาพ ที่จะทำ จะคิด

2.6 เพิ่มปริมาณความฉลาดทางอารมณ์

2.7 ตื่นเต้น

2.8 ใจมั่นคง สงบ สมานิติ

2.9 เกิดพลังจิตใจโดยอาศัย การชิมชั้บจากธรรมชาติ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งที่สามารถเลือกเล่นได้ได้ในแต่ละบุคคลตามความต้องการและจะพบเสมอจากขบวนการของการท่องเที่ยวนั้นจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมอยู่ในขบวนการท่องเที่ยว นั้น ๆ และส่วนใหญ่จะอาศัยธรรมชาติมาเป็นปัจจัยในการประกอบกิจกรรมร่วมอาชีพเป็นที่พักพิงอาศัยร่วมไม้หรืออาจจะต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน หิน น้ำ ต้นไม้ มาเป็นอุปกรณ์ในการสร้างกิจกรรมซึ่งมีการสนับสนุนหลาย ๆ คน ดังเช่น นวลนิตย ฤทธิรักษ์ (2538:48-49) กล่าวว่า นักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติ สามารถประกอบกิจกรรมนันทนาการได้หลายรูปแบบ ทั้งกิจกรรมประเภทการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้แก่ การดูนก ดูสัตว์ เดินป่า ศึกษาธรรมชาติ บันทึกภาพธรรมชาติ บันทึกเทปวีดิโอและเทปบันทึกเสียงธรรมชาติ ล่องเรือใบ พายเรือแคนู ดำน้ำชมปะการัง ดำน้ำลึก หรือศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์ เป็นต้น กิจกรรมประเภทชื่นชมธรรมชาติ ได้แก่ การชมทัศนียภาพในบรรยากาศสงบ ประกอบอาหารรับประทาน หรือพักผ่อนด้วยเต็นท์ เป็นต้น และกิจกรรมประเภทตื่นเต้นพจญภัย ได้แก่ การล่องแพ วินเซิร์ฟ เล่นเครื่องร่อนขนาดเล็ก ปีนเขา หรือ ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ สุรเชษฐ ชาญสุมาศและดรวรรษิ เอมพันธ์ (2538:48) กล่าวว่า การประกอบกิจกรรมนันทนาการทั้งในรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการชุมชน และกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ประเภทท่องเที่ยว จึงจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรพื้นฐานในการดำเนินกิจกรรมทรัพยากรต่าง ๆ ที่รองรับกิจกรรมเหล่านั้น เรียกว่า ทรัพยากรนันทนาการ ซึ่งหมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ทั้งที่เป็นผลผลิตของมนุษย์และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่มีคุณค่าสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ หรือสังคม เพื่อสร้างความพึงพอใจและความสุขในรูปแบบของนันทนาการ ได้แก่ สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ สวนสนุก สวนสัตว์ ที่โล่งแจ้ง อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เกาะแก่ง ชายหาด แหล่งน้ำ สถานที่พักผ่อนที่พัฒนา และบริการโดยเอกชน วัดโบราณสถาน หรือพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น และ สุรเชษฐ ชาญสุมาศ และดรวรรษิ เอมพันธ์ (2538:192-193) กล่าวว่า ทรัพยากรนันทนาการไม่ได้หมายถึง เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของที่ดินและแหล่งน้ำที่มีความโดดเด่นเท่านั้นแต่ยังมีความหมายครอบคลุมถึงองค์ประกอบหรือการผสมผสานระหว่างคุณภาพของธรรมชาติกับความต้องการของมนุษย์ที่จะใช้ประโยชน์เพื่อนันทนาการด้วย มิฉะนั้นแล้วทรัพยากรดังกล่าวก็จะมี ความหมายเพียงแค่อิน หิน ต้นไม้ เท่านั้น

การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการจึงเป็นการสร้างประสบการณ์ที่สำคัญยิ่งดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 26-281) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการอันเป็นสื่อเพื่อสร้างสันติภาพและเพื่อความร่วมมือร่วมใจและสร้างความแข็งแกร่งทางจิตใจให้กับบุคคลและชุมชนเป็นนันทนาการที่จัดเป็นอุตสาหกรรม เรียกว่าเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการอันหมายถึง กลุ่มกิจกรรมใด ๆ ในสังคมที่ให้ผลผลิตและบริการซึ่งอำนวยความสะดวกให้มนุษย์ทางด้านจิตใจและร่างกายรวมทั้งตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นนันทนาการที่อยู่บนหลักการ 3 ประการ คือ 1. ผู้ท่องเที่ยว

ทำด้วยความสมัครใจ 2.เดินทางออกกำลังกายจากที่อยู่อาศัยไปชั่วคราว 3. ไม่มีวัตถุประสงค์ด้านการประกอบอาชีพใด ๆ แสวงหาความเพลิดเพลินจำเริญใจ เท่านั้น ดังนั้น นักท่องเที่ยวจึงเป็นผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมนันทนาการโดยมีวัตถุประสงค์ของการไปเยี่ยมเยือน

ข้อมูลการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี (2542: 7-14) ได้ศึกษาค้นคว้าถึงประวัติความเป็นมา สภาพภูมิศาสตร์ สภาพทางธรรมชาติ สภาพทางสังคมและสภาพทางเศรษฐกิจสรุปได้ดังนี้

ประวัติความเป็นมาของเกาะเกร็ด

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยาเกิดจากการขุดคลองลัดแม่น้ำตรงส่วนที่แหลมยื่นออกไปตามโค้งในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระแห่งกรุงศรีอยุธยาใน ปี พ.ศ. 2265 ดังปรากฏหลักฐานในพงศาวดารว่า “...ในปีชกาล จัตวาศก ทรงพระกรุณาโปรดให้พระธนบุรีเป็นแม่กองเกณฑ์พลนิวกองหัวเมืองปักษ์ใต้ได้คน 10,000 เศษ ให้ขุดคลองเกร็ดน้อยลึก 6 ศอก กว้าง 6 วายาวทางไกลได้ 39 วาเศษ ขุดเดือนเศษจึงแล้วเสร็จ...” ในอดีตคลองนี้มีชื่อว่า คลองลัดเกร็ดน้อย เนื่องจากเมื่อขุดคลองเสร็จแล้วสภาพของการเป็นเกาะยังไม่ชัดเจนเป็นเพียงคลองลัดแคบ ๆ เรียกว่า “ลัดเกร็ด” คำว่า “เกร็ด” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายถึงห้องน้ำที่แคบต่อห้องน้ำใหญ่ทั้งสองข้าง) ซึ่งเกาะเกร็ดเดิมเรียกตามสภาพพื้นที่นี้ว่า “บ้านแหลม” ปัจจุบันพื้นที่บริเวณใกล้เคียงยังมีชื่อบ้านและคลองเรียกว่าบ้านแหลมเหนือ และบ้านแหลมกลาง เมื่อกระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางทำให้คลองขยายกว้างขึ้นอันเนื่องจากถูกกระแสน้ำกัดเซาะตลิ่งกลายเป็นแม่น้ำล้อมรอบมีสภาพของความเป็นเกาะเด่นชัดขึ้น แต่ชื่อเรียกในขั้นแรกเรียกว่า “เกาะศาลากุน” โดยปรากฏในโฉนดที่ดินที่ออกในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งเป็นชื่อเรียกตามชื่อวัดศาลากุนบนเกาะ สันนิษฐานว่าเป็นชื่อที่ได้มาจากผู้สร้างศาลาวัดคือ เจ้าพระยารัตนาธิเบศร์ (กุน) สมุหนายกที่รับราชการตั้งแต่สมัยพระเจ้าตากสินมหาราชจนถึงสมัยรัชกาลที่ 2 ต่อมาได้ตั้งอำเภอปากเกร็ดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2427 เกาะศาลากุนจึงมีฐานะเป็นตำบล และมีชื่อเรียกว่า “ตำบลเกาะเกร็ด” เกาะนี้จึงได้ชื่อว่า “เกาะเกร็ด” จนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้งสภาพภูมิศาสตร์และพื้นที่การปกครอง

เกาะเกร็ดเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอปากเกร็ดระยะห่างประมาณ 2 กิโลเมตร ทิศเหนือติดกับคลองพระอุดม ทิศใต้ติดกับตำบลท่าอิฐ ทิศตะวันออกติดกับตำบลปากเกร็ด และทิศตะวันตกติดกับตำบลล้อมเกร็ด มีเนื้อที่ลักษณะภูมิประเทศเป็น พื้นที่ราบต่ำล้อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา พื้นที่ทั่วไปเป็นสวนผลไม้บริเวณส่วนกลางเกาะในอดีต

เป็นพื้นที่ ทำนา ปลูกข้าว แต่ปัจจุบันไม่มีการทำนาปล่อยให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่า มีประมาณ 150 ไร่ และในช่วงฤดูน้ำหลากเดือนกันยายน – พฤศจิกายน จะมีน้ำท่วมทุกปีตำบลเกาะเกร็ดแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน ได้แก่ 1.บ้านลัดเกร็ดมีเนื้อที่ 58 ไร่ 2.บ้านศาลากุนนอก มีเนื้อที่ 280 ไร่ หมู่ที่ 3.บ้านศาลากุนใน มีเนื้อที่ 759 ไร่ หมู่ที่ 4.บ้านคลองสระน้อย มีเนื้อที่ 303 ไร่ หมู่ที่ 5 บ้านทำน้ำ มีเนื้อที่ 508 ไร่ หมู่ที่ 6 บ้านเสาธงทอง มีเนื้อที่ 230 ไร่ และหมู่ที่ 7 บ้านโถ่งอ่าง มีเนื้อที่ 180 ไร่

สภาพทางธรรมชาติ

พื้นที่เกาะเกร็ดเป็นที่ราบ ลักษณะของดินส่วนใหญ่เป็นดินตะกอน จัดเป็นดินกลุ่มอินเซพติซอล ซึ่งพบทั่วไปในเขตที่ราบภาคกลางตอนล่างของกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา แหล่งน้ำตามธรรมชาติ คือ แม่น้ำเจ้าพระยาและคลองต่าง ๆ ที่เชื่อมต่อมาจกแม่น้ำ ในอดีตเกาะเกร็ดเป็นแหล่งไม้ยืนต้นที่มีชื่อเสียง เช่น ทุเรียน ลิ้นจี่ มะม่วง ชมพู่ ส้มโอ ฝรั่ง เป็นต้น แต่หลังจากเกิดอุทกภัยในปี 2538 และปี 2539 ทำให้ต้นไม้ยืนต้นล้มตายเป็นจำนวนมาก ซึ่งต่อมาจังหวัดได้รณรงค์ปลูกไม้ยืนต้นทดแทนขึ้นใหม่สำหรับสัตว์น้ำยังคงมีปลาน้ำจืดหลายชนิดในบริเวณนี้อยู่มาก

สภาพทางสังคม

ตำบลเกาะเกร็ด ประชากรแยกตามการตั้งถิ่นฐานและเชื้อชาติได้ ดังนี้

ชาวไทยเชื้อชาติรามัญ (มอญ) ร้อยละ 43 ของประชากรทั้งตำบล อาศัยอยู่หมู่ที่ 1,6 และ 7

ชาวไทยเชื้อชาติไทย-จีน บางส่วนร้อยละ 42 ของประชากรทั้งตำบล อาศัยอยู่หมู่ที่ 2,3,4

และ 5

ชาวไทยเชื้อชาติอิสลาม ร้อยละ 15 ของประชากรทั้งตำบล อาศัยอยู่หมู่ที่ 2 และ 3

จากหนังสืออักขรานุกรมภูมิศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 2 ได้กล่าวไว้ก่อนที่ชาวมอญจะเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเกาะเกร็ด เกาะเกร็ดเป็นชุมชนที่มีชาวไทยตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวน ทำนา อยู่ก่อนแล้ว หลังจากมอญเสียกรุงหงสาวดีกับพม่าในปี พ.ศ. 2310 มอญได้อพยพหลบหนีภัยจากพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ไทย และก่อนที่มอญจะเข้าไปอยู่ที่เกาะเกร็ด ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ปากเกร็ดก่อนบริเวณที่ชุมชนมอญตั้งอยู่ระหว่าง วัดกลางเกร็ดกับวัดสนาม ซึ่งเรียกว่า บ้านตากแดดมีสภาพเป็นที่โล่ง ต่อมาเรียกว่าวัดสนามเหนือ มอญที่อพยพเข้ามาที่ปากเกร็ดรวม 2 ครั้งคือ ครั้งแรก พ.ศ. 2310-2325 สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้กอบกู้อิสรภาพและตั้งกรุงธนบุรีเป็นราชธานี เมื่อครั้งเสร็จ กลับจากเชียงใหม่ โปรดให้รับครอบครัวมอญซึ่งมีพระยาแจ้งพระยากกลางเมือง เป็นนายทหารมอญที่ถูกกวาดต้อนไปครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 รวมทั้งตะละเกลี้ยง ตะละเกล็บ ให้มาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ปากเกร็ดขึ้นไปจนถึงสามโคกปทุมธานี คนมอญ

ส่วนใหญ่ที่อพยพเข้ามาในสมัยนี้ สันนิษฐานว่ามาจากปากน้ำอระวัด ตามหลักฐานได้กล่าวถึงอาชีพของผู้ที่อยู่ปากน้ำอระวัดจะเป็นช่วงบั้นหม้อ

ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2352 สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎ (รัชกาลที่ 4) เสด็จไปรับครอบครัวมอญทางด้านเจดีย์สามองค์เมืองกาญจนบุรี และโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอภัยภูธรสมุหนายกไปรับครอบครัวมอญที่เข้ามาทางด้านแม่ละเมา แม่สอด ตาก กระจายกันไปตั้งถิ่นฐานที่ปทุมธานี นนทบุรี และเขื่อนขันธ์ (พระประแดง)

ประชากรเกาะเกร็ดจบการศึกษาภาคบังคับ ร้อยละ 62 และกำลังศึกษาในระดับต่างๆ อีก ร้อยละ 23 มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3 แห่ง และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1 แห่ง ประชากรนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 85 และนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 15

ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของประชาชนเกาะเกร็ดมีลักษณะเช่นเดียวกับประเพณีทั่วไปของภาคกลาง แต่ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ คือ ประเพณีตักบาตรทางเรือ ประเพณีตักบาตรดอกไม้ ประเพณีแห่น้ำหวาน ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีรำเจ้า ตลอดจนอาชีพหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่มีความสวยงาม และอาหารพื้นบ้านของชาวมอญมีแหล่งศิลปกรรมท้องถิ่นที่สำคัญคือ วัดใน

พระพุทธศาสนาเป็นโบราณสถานที่ยังคงมีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายและสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ปัจจุบันมีวัดที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา 5 วัด ได้แก่ วัดปรมัยยิกาวาส (เดิมชื่อวัดปากอ่าว ต่อมา รัชกาลที่ 2 ได้โปรดเกล้าฯ ให้ บูรณะ ปฏิสังขรณ์ และพระราชทานนามว่า วัดปรมัยยิกาวาส เป็น พระอารามหลวง เพื่อถวายแด่พระเจ้าบรมมหารัชมังคลาจารย์ กรมสมเด็จพระสุตาธิบดีราชประยูร ซึ่งเป็นผู้ทรงอภิบาลพระองค์มาแต่ทรงพระเยาว์ วัดไผ่ล้อม วัดเสาชิงช้า วัดฉิมพลี วัดศาลากุน และมีสภาพเป็น วัดร้างอีก 4 แห่ง นอกจากนี้ยังมีโบราณสถาน พิพิธภัณฑสถานวัดอุโบสถ เจดีย์ทรงรามัญ ภาพจิตรกรรมฝาผนัง และเป็นที่ประดิษฐานพระนันทมุนี ซึ่ง เป็นพระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี จึงเป็นแหล่งศิลปกรรมที่ทรงคุณค่าของท้องถิ่นที่ควรแก่การอนุรักษ์

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรเกาะเกร็ดมีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรมเป็นชาวสวน อาชีพเครื่องปั้นดินเผาและอาชีพค้าขายสินค้าต่างๆ เช่น ของกิน ของใช้ ของที่ระลึก ส่วนอาชีพอื่น บางส่วนเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างทำงานในโรงงาน บริษัท มีรายได้เฉลี่ย 35,000 บาทต่อปี ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ ในส่วนของอุตสาหกรรม ในครัวเรือน เครื่องปั้นดินเผาในหมู่ที่ 1,2,5,6 และ 7 และสานแข่งปลาทุในหมู่ที่ 2,3,4 และ 5 เกษตรส่วนใหญ่ทำสวนผลไม้ไม่อยู่ที่หมู่ที่ 5 สำหรับเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด เป็นหัตถกรรมที่มีชื่อเสียงมาช้านาน และทางราชการได้นำเครื่องปั้นดินเผารูปหม้อน้ำ ลายวิจิตรบ้านเกาะเกร็ดเป็นตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดนนทบุรี

วัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยและชาวมอญ

ชาวไทยและชาวมอญ มีวัฒนธรรมประเพณี และงานเทศกาลเฉลิมฉลองต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน มากจนเกือบเป็นเนื้อเดียวกันจะมีแตกต่างกันบ้างก็มักจะเป็นรายละเอียดของแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะ วัฒนธรรมประเพณีของไทยและมอญมีรากฐานต้นเค้าที่สำคัญร่วมกัน คือ พระพุทธศาสนาชนชาติไทย และชนชาติมอญต่างไปธรรมชาติและมีศรัทธาในพระศาสนาแก่กล้ามาแต่โบราณ ดังจะเห็นได้จาก ศิลปินในสมัยสุโขทัย ความว่า

“...คนในสุโขทัยนี้มักทาน มักทรงศีล มักโอบทาน พ่อขุนรามคำแหง เจ้าเมืองสุโขทัยนี้ ทั้งชาวแม่ชาวเจ้า ท่วยบัว ท่วยนาง ลูกเจ้าลูกขุน ทั้งสิ้นทั้งหลาย ทั้งผู้หญิงผู้ชายผู้ช่วยมีศรัทธาใน พระพุทธศาสนา ทรงศีลเมื่อพรรษาทุกคน...”

“...เมื่อออกพรรษา กรานกฐินเดือนหนึ่งแล้ว เมื่อกรานกฐิน มีพนมเบี๊ยะ พนมหมาก มีพนมดอกไม้ หมอนนึ่ง หมอนโนน บริหาร กฐินแลบีแล้ญโบราณ ไปสูดญัตติ ฟัน...”

“...หว่างกลางไม้ตาลนี้ วันเดือนดับเดือนเอกแปดวัน เดือนเต็มเดือนข้างแปดวัน ฝูงปู่ครู เถรมหาเถร ขึ้นนั่งเหนือขดานหิน สูดธรรมแก่อุบาสก ฝูงท่วย จำศีล.....”

จะเห็นได้ว่าคนยุคสุโขทัยนั้น ใฝ่ทาน ใฝ่ศีล ใฝ่ภาวนา และใฝ่บุญกุศล

เมื่อราชาและราชภรรยาใฝ่มั่นคงในธรรม วัฒนธรรมประเพณี ที่เกี่ยวเนื่องกับพระศาสนาก็มี ชีวิตชีวาคึกคัก แม้ประเพณีบางอย่างที่มีใหม่ที่มาจากพุทธศาสนาโดยตรง ก็ยังนำมรดกศาสนาเข้าไปมี บทบาทในพิธีกรรมนั้นๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล

ธรรมะในพระศาสนาจึงดำรงอยู่ในทุกส่วน ทุกกระบวนการของวิถีชีวิตผู้คน และวิถีแห่งสังคมที่สำคัญคืออยู่ในใจและเป็นเครื่องส่งนាំปัญญาให้ก้าวเดินไปตามวิถีอันถูกต้องชอบธรรม ศิลปวัฒนธรรม ก็ได้รับการส่งเสริมให้นำมารับใช้พระศาสนา และจำเจริญถึงขีดสุดทั้งสองชนชาติ ความมีใจใฝ่ในธรรมนี้ ปราบกฏสำแดงให้ประจักษ์ได้ง่าย โดยผ่านทางศิลปกรรมทางศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ

ประเพณีวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญ 12 เดือน

1. เดือนเมษายน

มีการแห่เบ็งชักกราน (ข้าวแช่) ไปทำบุญตามวัด ปล่อยนก ปล่อยปลา สรงน้ำพระ คารวะผู้ใหญ่ และแห่นางสงกรานต์ เป็นต้น

2. เดือนพฤษภาคม

ชาวมอญนิยมไปทำบุญและรดน้ำต้นโพธิ์ ปลูกต้นโพธิ์ตามวัด เพื่อเป็นเครื่องเตือน จิตระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพาน คือ ถวายน้ำสรงที่โคนต้นโพธิ์แทน ถวายน้ำสรงพระบรมศพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมีการแต่งกายของสาวมอญ

3. เดือนมิถุนายน

ชาวมอญนิยมบวชลูกหลานเพื่อเป็นการสืบทอดต่ออายุของพระพุทธศาสนาศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยเพื่อทำใจให้ผ่องใส

4. เดือนกรกฎาคม

ชาวมอญหล่อเทียนเข้าพรรษาและเทียนเข้าพรรษาเพื่อไปถวายตามวัดต่าง ๆ ที่ตนนับถือตลอดถวายผ้าอาบน้ำฝนด้วย

5. เดือนสิงหาคม

ชาวมอญนิยมทำบุญตั้งเป็นทุนมูลนิธิเพื่อเก็บดอกบารุงพระพุทธศาสนาให้เจริญถาวรต่อไป

6. เดือนกันยายน

ชาวมอญนิยมทำบุญตักบาตรน้ำผึ้งตามวัดที่มีพระสงฆ์มอญและหมู่บ้านชาวมอญทั่ว ๆ ไป นิยมตักบาตรน้ำผึ้งกันทุก ๆ ปี

7. เดือนตุลาคม

ชาวมอญทำบุญออกพรรษา ตักบาตรเทโวและตักบาตรดอกไม้

8. เดือนพฤศจิกายน

ชาวมอญทำบุญทอดกฐินผ้าป่า

9. เดือนธันวาคม

ชาวมอญทำบุญด้วยผลผลิตของเกษตรกรรมใหม่ ๆ เช่น ข้าวใหม่ (ตำข้าวเม่า) ผลไม้ซึ่งออกผลใหม่ ๆ นำมาถวายพระ

10. เดือนมกราคม ชาวมอญทำบุญด้วยกาลทาน 5 ประการ คือ

10.1 ทำบุญกับพระอาคันตุกะมาพักแรมตามวัดของตนเพื่อเป็นการปฏิสังขรณ์ต้อนรับพระสงฆ์

10.2 ทำบุญกับพระภิกษุซึ่งเดินทางไกลหรือออกธุดงค์ เพื่อปฏิบัติสมณธรรม

10.3 ทำบุญกับพระภิกษุสงฆ์อาพาธซึ่งถือว่า ได้บุญล้ำเลิศประเสริฐนัก

10.4 ทำบุญให้ทานแก่บุคคลซึ่งประสบทุกข์ภัย คือ ข้าวยากหมากแพง และสงเคราะห์กรรมหนัก เช่น อัคคีภัย วาตภัย เป็นต้น

10.5 ทำบุญให้ทานด้วยผลิตเกษตรกรรมใหม่ เช่น ข้าวใหม่ ผลไม้ใหม่

11. เดือนกุมภาพันธ์

ชาวมอญทำบุญพร้อมใจนมัสการเพื่อให้พระภิกษุฝังไฟและถวายเป็นทาน
ตลอดจนถวายข้าวยาสูบเป็นต้น

12. เดือนมีนาคม

ชาวมอญพร้อมใจนมัสการสักการะพระเจดีย์เหลี่ยมึง ตลอดจนถึงงานสมโภช
พระเจดีย์เหลี่ยมึงที่เมืองย่างกุ้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮันมัน (Hudman.1975: 25-32) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นเหตุมากระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ
ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระตุ้นให้เกิดการเดินทาง
ท่องเที่ยวคืออะไร ผลการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวบุคคลมีสาเหตุมาจาก 4 ประการ คือ 1. แหล่ง
ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ สิ่งก่อสร้างและประดิษฐ์กรรมทางประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์สถาน เขตพื้นเมือง
สถานที่ทางการศึกษา สถานที่ทางศาสนา 2. ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ งานเทศกาลหรืองานประเพณี ศิลปะ
หัตถกรรม ภาษา ศิลปะการแสดงและดนตรี 3. ลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ ทัศนียภาพ
4. การคมนาคม ความสะดวกสบาย และความปลอดภัยที่จัดบริการ

โรบินสัน (Robinson.1976: 29-44) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการ
ท่องเที่ยวที่สำคัญกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
อย่างไร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า
ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว 6 ประการ คือ 1. ลักษณะภูมิประเทศ เช่น สวยงาม
แปลกตา จะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เช่น ภูเขา หุบเขา หน้าผา แม่น้ำ ทะเล ทะเลสาบ และพืชพันธุ์
ธรรมชาติ 2. ลักษณะภูมิอากาศ บริเวณที่มีอากาศดีจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ 3. ปัจจัยทางด้าน
ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เข้าไปเยี่ยมชมได้มาก เช่น
หอเอนเมืองปิซาร์ 4. ความสะดวกสบายในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวจะมีนักท่องเที่ยวที่เข้าไป
เยี่ยมชมมากกว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่โดดเดี่ยว 5. การจัดบริการ ความสะดวก และกิจกรรม เช่น
ที่พัก อาหารกิจกรรมการแสดง กีฬา ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ โรงพยาบาล การต้อนรับ นโยบาย รัฐบาล
ซูเปอร์มาร์เก็ต

แมคอินทอช และเกลด์เนอ (McIntosh; & Goeldned. 1980: 124-125) ได้ศึกษาเรื่อง
การท่องเที่ยวเกี่ยวกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการท่องเที่ยว คืออะไร ผลการศึกษาพบว่า
การท่องเที่ยวมีความหมายให้ทั่ว ทั้งด้านของการเป็นศาสตร์ เป็นศิลป์และเป็นธุรกิจในการสร้างความ
พึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการด้านที่พัก และความสะดวกสบายต่าง ๆ เป็นต้น ตัวกระตุ้น

(Motivation) ให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมี 4 ประเภท คือ 1.ตัวกระตุ้นทางกายภาพ (Physical motivation) เป็นตัวกระตุ้นเพื่อผ่อนคลายทางกายภาพ หรือเพื่อร่างกาย เช่น การไปพักผ่อนร่างกาย กิจกรรมทางกีฬา การไปตากอากาศชายทะเล การบำบัดรักษาตามคำแนะนำของแพทย์เพื่อการรักษา สุขภาพ 2.ตัวกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culture motivation) เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ 3.ตัวกระตุ้นทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivations) เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อน เพื่อพบปะกับคนแปลกหน้าใหม่หรือคนที่ความคิดใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงจากงานจำเจ 4.ตัวกระตุ้นทางด้านฐานะของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นการเดินทางประกอบธุรกิจในต่างประเทศการประชุม การศึกษา ฯลฯ

ฟิตซ์เซอรัลด์ และดูแรนต์ (Fitzerald; & Durant. 1980: 585-594) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในมลรัฐเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีต่อการบริการ สาธารณะ 5 ประเภท คือ บริการของตำรวจ การระวังอัคคีภัย การสาธารณสุข การศึกษา และการคมนาคม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลัง และปัจจัยทางด้านทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุข โดยปัจจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุดต่อความพึงพอใจของประชาชน คือ ปัจจัยทางด้านเชื้อชาติ รายได้ และทัศนคติที่เกิดจากการเปรียบเทียบที่ได้รับจากการบริการ

เฮนดี และคณะ (Hendee; & Other. 1984: 60-64) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำนวน 140 คน ที่ไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าแถบตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา 3 แห่ง โดยการสอบถามสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 40 เห็นด้วยกับการจ่ายค่าธรรมเนียมในการเข้าป่า เพื่อจะได้มีเงินไปใช้ในการพัฒนา เพื่อการบริการบำรุงรักษา แต่ในเรื่องการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และการส่งเสริมให้เอกชนเข้าลงทุนเพื่อพัฒนามีความเห็นด้วยน้อย มีประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น และเห็นด้วยกับการลดผลกระทบพื้นที่ โดยวิธีการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่า

ลาสคูเร็น (Lascurain. 1998: 111-112) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณอ่าววอคซ์ เมืองซินีเย ประเทศออสเตรเลีย การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวน 240 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผล คือ ความรู้ เชิงอนุรักษ์ การได้และการให้คุณค่าธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีผลต่อความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศไทย

บรรจบพร สุมนรัตน์กุล (2544: 130) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว สนใจระดับมาก เมื่อเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี คือ เล่นน้ำตก ทั้งนี้ เพราะกาญจนบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวประเภทน้ำตก ซึ่งมีธรรมชาติที่สวยงาม หลายแห่ง ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเล่นน้ำตกได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งกิจกรรมและการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ล้วนเป็นการชักจูงนักท่องเที่ยว ดังที่ วรรณภา วงษ์วานิช (2539:17) กล่าวว่า การท่องเที่ยว เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อชมวิทิวทัศน์ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ฯลฯ การท่องเที่ยวแบบนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น รสนิยมฐานะทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดของสถานที่แต่ละแห่ง ด้านส่วนผสมการตลาดพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญทางผลิตภัณฑ์ คือ ชื่อเสียงและความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของสินค้าทางการท่องเที่ยว เพราะสินค้าทางการท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและมีลักษณะพิเศษ แตกต่างจากสินค้า

ฉันทิช วรรณถนอม (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเดินทางท่องเที่ยว คือ ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ราคาและค่าบริการรายได้และเวลาว่างของนักท่องเที่ยว

กรมป่าไม้ (2545) ได้ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง รายงานผลว่า เกาะช้างมีจุดแข็งด้านธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน การเข้าถึงฤดูกาลท่องเที่ยว และความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ จุดด้อย คือ ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางสังคมเปราะบางต้องกระทำด้วยความรอบคอบและความระมัดระวังสูงสุด ที่ราบมีจำกัดความเปราะบางและคุณภาพของชายหาดซึ่งจัดว่าคุณภาพชายหาดมีคุณภาพปานกลาง เนื่องจากมีการใช้ที่ดินชายหาดปลูกกอกสร้างที่พัก ทำให้การเข้าถึงของนักท่องเที่ยวไม่สามารถกระทำได้อย่างอิสระ ฤดูกาลท่องเที่ยวโอกาส คือ นโยบายของรัฐมีความชัดเจน โอกาสพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยการสามารถควบคุมนักท่องเที่ยวและระดับการพัฒนาให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับได้ของนิเวศวิทยา ศักยภาพความเชื่อมโยงกับภูมิภาคอินโดจีน ซึ่งเกาะช้างมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวได้ และข้อจำกัด คือ ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ ทำให้

นักท่องเที่ยวกระจุกตัวแออัดในบริเวณใด บริเวณหนึ่งมากเกินไปจนเกิดความจำเป็นขาดการวางแผนการใช้ที่ดินเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นเกาะและแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะชุมชนท้องถิ่นขาดความพร้อมด้านการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการขาดจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและได้กำหนดทิศทางและกลยุทธ์การพัฒนาหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยงเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วย

อิทธิพล ไทยกมล (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนตำบลบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความต้องการให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกิดขึ้นในท้องถิ่นตนเอง เนื่องจากจะทำให้ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักเกิดการพัฒนารวม และเกิดอาชีพเสริม แต่ก็เกรงว่าจะเกิดปัญหามลภาวะมลพิษ ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน และยินดีเป็นภาคีเพื่อนำเที่ยวในชุมชนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ต้องการที่พักในแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ปัจจัยบ่งชี้ความสมบูรณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มี 4 ประการคือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ ปัจจัยด้านการจัดการเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมและกระบวนการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และ พบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรสาคร มีศักยภาพปานกลางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

วรวัฒน์ สุวรรณภักดี (2547) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง จำนวน 384 คน ผลการวิจัยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 26-45 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป เดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบริเวณสถานที่ ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ด้านบุคลากรด้านทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งโดยรวมและจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะการมาท่องเที่ยว มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบริหารจัดการโดยทั่วไปมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดข้างต้น พอสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดของสถานที่

แต่ละแห่งด้านส่วนผสมการตลาด และยุทธศาสตร์หรือแนวทางในการจัดการด้านการท่องเที่ยว สามารถเป็นแนวทางในการจัดการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีต่อไป โดยประยุกต์ให้เหมาะสม กับสภาพของพื้นที่และปัจจัยประกอบที่สำคัญต่างๆเพื่อใช้ในการวิจัยดังที่กำหนดไว้ข้างต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Server Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยนำมาวิเคราะห์หาข้อมูลเพื่อสรุปผลต่อไป โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในปี พ.ศ.2546 มีจำนวน 689,606 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.ภาคกลาง เขต 6.2546 : 3-4)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใช้ตารางเทียบขนาดตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 607-610) จากประชากร จำนวน 689,606 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

สำหรับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อวัดความต้องการเลือกตอบของผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นคะแนนและกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5
มาก	มีค่าคะแนน	4
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3
น้อย	มีค่าคะแนน	2
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
3.67 – 5.00	มาก
2.34 – 3.66	ปานกลาง
1.00 – 2.33	น้อย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความตลอดทั้งงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. นำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
3. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้วให้กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งช่วยพิจารณาตรวจสอบหาความเกี่ยวข้องเชิงเนื้อหา(Content Validity) ความสมบูรณ์ความถูกต้องตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย และลงความเห็นโดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้คะแนน 1

ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้คะแนน 0

แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้คะแนน -1

นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้มาพิจารณา แต่ละข้อแล้วนำค่าคะแนนนั้นไปหาค่าตรงรชนีความสอดคล้อง (IC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีตรงรชนีความสอดคล้อง (IC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .953

4. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือราชการจากทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการแจกและเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวยุโรป จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจให้คะแนนแล้วแบ่งแบบสอบถามออกเป็นหมวดหมู่ตามตัวแปรที่จะทดสอบสมมติฐาน

3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลค่าของสถานภาพแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.2 นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.3 เปรียบเทียบและวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t – test) สำหรับ 2 กลุ่มตัวอย่าง และค่าเอฟ (F – test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheff 's Method)

4. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปแต่ละด้านในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (%) (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (Mean)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ทดสอบค่าที (t-test)

2.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

2.3 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ กรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheff's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยแบ่งวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบเอฟ (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 384 คน นำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) และเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินการ ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านสินค้าของที่ระลึก

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบ ความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามตัวแปร เพศ อายุ และอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวไทย จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ และอาชีพ (n=384)

	สถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	169	44.00
	หญิง	215	56.00
	รวม	384	100.00
อายุ	20-34 ปี	166	43.20
	35-49 ปี	147	38.30
	50 ปีขึ้นไป	71	18.50
	รวม	384	100.00
อาชีพ	นิสิต/นักศึกษา	78	20.30
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	98	25.50
	พนักงานบริษัท/รับจ้าง	130	33.90
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	78	20.30
	รวม	384	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า นักท่องเที่ยวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1. เพศ นักท่องเที่ยวเป็นเพศชาย 169 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 เป็นเพศหญิง 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00
2. อายุ นักท่องเที่ยว มีอายุ 20-34 ปี 166 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 อายุ 35-49 ปี 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 อายุ 50 ปีขึ้นไป 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50
3. อาชีพ นักท่องเที่ยว ซึ่งมีอาชีพเป็นนิสิต/นักศึกษา 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

เป็นข้าราชการ/พนักงานวิสาหกิจ 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 เป็นพนักงานบริษัท/รับจ้าง 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และประกอบธุรกิจส่วนตัว 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏผลตามตาราง 2-5

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านการจัดดำเนินการ (n=384)

การจัดการท่องเที่ยว	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดดำเนินการ			
1.1 มีพนักงานต้อนรับดูแลประจำท่าเรือ ทั้งฝั่งปากเกร็ดและฝั่งเกาะเกร็ด	4.04	.89	มาก
1.2 มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการด้านข้อมูลต่าง ๆ อย่างทั่วถึง	3.90	.93	มาก
1.3 มีการจัดรักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ	3.95	.95	มาก
1.4 มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ivo อย่างแพร่หลาย ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เป็นอย่างดี	3.89	.85	มาก
1.5 มีการจัดทำสื่อแผ่นพับ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ivo อย่างละเอียด ถี่ถ้วน และมีความสมบูรณ์	3.86	.85	มาก
1.6 ความเหมาะสมของเวลาที่เปิดบริการสำหรับนักท่องเที่ยว	3.81	.80	มาก
1.7 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนมีความเป็นระเบียบ	3.76	.91	มาก
1.8 อัตราค่าธรรมเนียมเรือข้ามฝากมีความเหมาะสม	3.86	.93	มาก
1.9 เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกและปลอดภัย	3.98	.88	มาก
1.10 บริเวณลานจอดรถเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ	3.74	1.0	มาก
รวม	3.87	.63	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านการจัดดำเนินการโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D. = .63)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านสถานที่, อุปกรณ์ (n=384)

การจัดการท่องเที่ยว	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก			
2.1 มีการก่อสร้างและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.66	.89	ปานกลาง
2.2 การตกแต่งสถานที่และสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่น ๆ มีความสวยงาม	3.59	.82	ปานกลาง
2.3 การจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น บริเวณที่ นั่งเล่นริมน้ำ ทำได้เหมาะสม	3.67	.90	มาก
2.4 มีการตัดแต่งต้นไม้และกิ่งไม้เพื่อเปิดมุมมองและปรับปรุงทัศนียภาพ	3.61	.89	ปานกลาง
2.5 ทัศนียภาพรอบเกาะเกร็ดมีความสวยงาม	3.77	.83	มาก
2.6 มีการจัดบริการห้องสุขาไว้อย่างสะอาดและเพียงพอ	3.71	.83	มาก
2.7 ระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา มีความพร้อมให้บริการ	3.64	.85	ปานกลาง
2.8 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนมีความเป็นระเบียบ เช่น ขยะ ความสะอาด	3.64	.96	ปานกลาง
2.9 มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคไว้ อย่างถูกสุขลักษณะ	3.64	.88	ปานกลาง
2.10 ชุมชนมีความเป็นเอกลักษณ์แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวมอญ	3.90	.83	มาก
รวม	3.68	.64	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D. = .64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2.10 ชุมชนมีความเป็นเอกลักษณ์ แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวมอญ ($\bar{X}=3.90$, S.D. = .83) ข้อ 2.5 ทัศนียภาพรอบเกาะเกร็ดมีความสวยงาม ($\bar{X}=3.77$, S.D. = .83) ข้อ 2.6 มีการจัดบริการห้องสุขาไว้อย่างสะอาดและเพียงพอ ($\bar{X}=3.71$, S.D. = .83) ข้อ 2.3 การจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น บริเวณที่นั่งเล่นริมน้ำ ทำได้เหมาะสม ($\bar{X}=3.67$, S.D. = .90) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีด้านแหล่งท่องเที่ยวและความน่าสนใจของโบราณสถาน (n=384)

การจัดการท่องเที่ยว	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านแหล่งท่องเที่ยวและความน่าสนใจของโบราณสถาน			
1. วัดปรมัยยิกาวาส	3.99	.79	มาก
2. วัดฉิมพลี	3.80	.77	มาก
3. วัดไผ่ล้อม	3.84	.79	มาก
4. วัดเสาชิงช้า	3.83	.81	มาก
5. เจดีย์ทรงรามัญริมน้ำ	3.96	.83	มาก
6. พิพิธภัณฑ์วัดสุโขทัย	4.09	.80	มาก
7. ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมรมพิพิธภัณฑสถานเครื่องปั้นดินเผา และสลักลวดลายมอญรุ่นเก่า, สภาศิลปปั้นเครื่องปั้นดินเผา	4.18	.78	มาก
8. หมู่บ้านขนมหวาน	3.77	.88	มาก
9. สวนผลไม้	3.71	.90	มาก
10. นั่งเรือชมธรรมชาติ / วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด / โบราณสถาน วัดมนตรมและประเพณี	4.09	.86	มาก
รวม	3.92	.57	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านแหล่งท่องเที่ยวและความน่าสนใจของโบราณสถานโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$, S.D.=.57)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านสินค้าของที่ระลึก (n=384)

การจัดการท่องเที่ยว	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านสินค้าของที่ระลึก			
4.1 มีร้านจัดจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มเพียงพอที่จะให้บริการ	3.78	.84	มาก
4.2 อาหารที่จำหน่ายมีคุณภาพถูกสุขลักษณะ	3.65	.84	ปานกลาง
4.3 อาหารที่จำหน่ายมีราคาเหมาะสม	3.62	.95	ปานกลาง
4.4 ร้านอาหารสะอาด ตกแต่งร้านสวยงาม	3.61	.82	ปานกลาง
4.5 ผู้จำหน่ายสินค้ามีบริการที่ดี, เป็นกันเอง	3.74	.82	มาก
4.6 การจำหน่ายของที่ระลึกมีคุณภาพ	3.67	.85	มาก
4.7 ของที่ระลึกเหมาะสมกับราคา	3.62	.95	ปานกลาง
4.8 ของที่ระลึกมีเอกลักษณ์และป้องกัน	3.83	.88	มาก
ความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น			
4.9 การจัดตกแต่งร้านเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.81	.83	มาก
4.10 ร้านขายของที่ระลึกตั้งอยู่ในทำเลที่หาง่าย	3.74	.83	มาก
รวม	3.70	.65	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับด้านสินค้าของที่ระลึกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D.=.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4.2 อาหารที่จำหน่ายมีคุณภาพถูกสุขลักษณะ ($\bar{X}=3.65$, S.D.=.84) ข้อ 4.3 อาหารที่จำหน่ายมีราคาเหมาะสม ($\bar{X}=3.62$, S.D.=.95) ข้อ 4.7 ของที่ระลึกเหมาะสมกับราคา ($\bar{X}=3.62$, S.D.=.95) ข้อ 4.4 ร้านอาหารสะอาด ตกแต่งร้านสวยงาม ($\bar{X}=3.61$, S.D.=.82) อยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำคัญของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้าน (n=384)

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดดำเนินการ	3.87	.63	มาก
ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.68	.64	มาก
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.92	.57	มาก
ด้านสินค้าของที่ระลึก	3.70	.65	มาก
รวม	3.79	.50	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านักท่องเที่ยวเห็นข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดจังหวัดนนทบุรีโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D.=.50)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความสำคัญของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ โดยการวิเคราะห์ค่าที (t-test) และค่า (F-test) ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำคัญของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ (n=384)

ความคิดเห็น	ชาย (n=169)			หญิง (n=215)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดดำเนินการ	3.89	.63	มาก	3.87	.64	มาก
2. ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.69	.60	มาก	3.67	.67	มาก
3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.90	.55	มาก	3.94	.59	มาก
4. ด้านสินค้าของที่ระลึก	3.69	.68	มาก	3.71	.50	มาก
รวม	3.79	.50	มาก	3.80	.50	มาก

จากตาราง 7 พบว่านักท่องเที่ยวเพศชายและหญิงมีความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเพศชาย (\bar{X} =3.79, S.D.=.50) เพศหญิง (\bar{X} =3.80, S.D.=.50)

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสำคัญของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปรเพศ (n=384)

ความคิดเห็น	ชาย (n=169)		หญิง (n=215)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการจัดดำเนินการ	3.89	.63	3.87	.64	.31	.842
2. ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.69	.60	3.67	.67	.22*	.047
3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.90	.55	3.94	.59	-.80	.112
4. ด้านสินค้าของที่ระลึก	3.69	.68	3.71	.62	-.37	.300
รวม	3.79	.50	3.80	.50	-.18	.686

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 8 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านจำแนกตาม อายุ (n=384)

ความคิดเห็น	20 – 34 ปี			35 – 49 ปี			50 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดดำเนินการ	3.77	.62	มาก	3.93	.65	มาก	4.01	.58	มาก
2. ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.61	.64	ปานกลาง	3.67	.57	มาก	3.84	.74	มาก
3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.82	.58	มาก	3.94	.51	มาก	4.13	.63	มาก
4. ด้านสินค้าของที่ระลึก	3.70	.64	มาก	3.68	.64	มาก	3.76	.68	มาก
รวม	3.72	.52	มาก	3.81	.44	มาก	3.93	.57	มาก

จากตาราง 9 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 20 – 34 ปี ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$, S.D.=.64) นอกนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (n=384)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการจัดดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.41	1.70	4.27*	.015
	ภายในกลุ่ม	381	151.96	.39		
	รวม	383	155.37			
ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.61	1.30	3.18*	.042
	ภายในกลุ่ม	381	156.40	.41		
	รวม	383	159.02			
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	4.92	2.46	7.66*	.001
	ภายในกลุ่ม	381	122.55	.32		
	รวม	383	127.48			
ด้านสินค้าของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	2	.26	.13	.31	.729
	ภายในกลุ่ม	381	161.86	.42		
	รวม	383	162.13			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.19	1.09	4.32*	.014
	ภายในกลุ่ม	381	96.65	.25		
	รวม	383	98.85			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีทั้งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดดำเนินการ ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสินค้าของที่ระลึกมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยรวมเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของ
 นักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้าน จำแนกตาม
 อายุ (n=384)

อายุ		20 -34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.77	3.93	4.01
20 – 34 ปี	3.77	-	.16	.21*
35 – 49 ปี	3.93	-	-	.12
50 ปีขึ้นไป	4.01	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุมี
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมพบว่านักท่องเที่ยวในกลุ่ม
 อายุ 20 -34 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านการจัดดำเนินการ จำแนกตามอายุ (n=384)

อายุ	\bar{X}	20-34 ปี	35-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		3.77	3.93	4.01
20 - 34 ปี	3.77	-	.16	.24*
35 - 49 ปี	3.93	-	-	.08
50 ปีขึ้นไป	4.01	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่าผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในแต่ละกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านการจัดดำเนินการพบว่า นักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 20 – 34 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ (n=384)

อายุ	\bar{X}	20-34 ปี	35-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20 - 34 ปี	3.61	-	.06	.23*
35 - 49 ปี	3.67	-	-	.17
50 ปีขึ้นไป	3.84	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่าผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในแต่ละกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 20 – 34 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ (n=384)

อายุ	\bar{X}	20-34 ปี	35-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20 - 34 ปี	3.82	-	.12	.31*
35 - 49 ปี	3.94	-	-	.19
50 ปีขึ้นไป	4.13	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่าผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในแต่ละกลุ่มอายุมีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านแหล่งท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 20 – 34 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านจำแนกตามอาชีพ (n=384)

ความคิดเห็น	นิสิต/ นักศึกษา			ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ			พนักงานบริษัท/ รับจ้าง			ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	1. ด้านการจัดดำเนินการ	3.94	.64	มาก	3.81	.65	มาก	3.77	.66	มาก	4.06	.50
2. ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.71	.68	มาก	3.58	.73	ปานกลาง	3.58	.55	ปานกลาง	3.94	.54	มาก
3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.82	.57	มาก	3.84	.61	มาก	3.84	.56	มาก	4.13	.49	มาก
4. ด้านสินค้าของที่ระลึก	3.82	.63	มาก	3.55	.64	ปานกลาง	3.69	.62	มาก	3.79	.68	มาก
รวม	3.82	.52	มาก	3.72	.54	มาก	3.72	.54	มาก	3.98	.42	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่านักท่องเที่ยงมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกกลุ่มอาชีพ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X}=3.98$, S.D.=.72) อาชีพนิสิต/นักศึกษา ($\bar{X}=3.82$, S.D.=.52) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X}=3.72$, S.D.=.54) และอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้าง ($\bar{X}=3.72$, S.D.=.54)

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ (n=384)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการจัดดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.73	1.57	3.98*	.008
	ภายในกลุ่ม	380	150.63	.39		
	รวม	383	155.37			
ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	7.52	2.50	6.29*	.000
	ภายในกลุ่ม	380	151.49	.39		
	รวม	383	159.02			
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	5.05	1.68	5.22*	.002
	ภายในกลุ่ม	380	122.43	.32		
	รวม	383	127.48			
ด้านสินค้าของที่ระลึก	ระหว่างกลุ่ม	3	4.05	1.35	3.24*	.022
	ภายในกลุ่ม	380	158.04	.41		
	รวม	383	162.13			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.89	1.29	5.19*	.002
	ภายในกลุ่ม	380	94.95	.25		
	รวม	383	98.85			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 17 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมจำแนกตามอาชีพ (n=384)

อาชีพ	นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/รับจ้าง	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	\bar{X}	3.82	3.72	3.72	3.98
นิสิต/นักศึกษา	3.82	-	.10	.10	.16
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.72		-	.00	.26*
พนักงานบริษัท/รับจ้าง	3.72			-	.26*
ธุรกิจส่วนตัว	3.98				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีโดยรวมพบว่านักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกับอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านการจัดดำเนินการจำแนกตามอาชีพ (n=384)

อาชีพ	นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/รับจ้าง	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	\bar{X}				
นิสิต/นักศึกษา	3.94	-	.13	.17	.12
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.81		-	.04	.25
พนักงานบริษัท/รับจ้าง	3.77			-	.29*
ธุรกิจส่วนตัว	4.06				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีด้านการจัดดำเนินการพบว่า นักท่องเที่ยงที่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกับอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอาชีพ (n=384)

อาชีพ	นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/รับจ้าง	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	\bar{X}	3.71	3.58	3.58	3.94
นิสิต/นักศึกษา	3.71	-	.13	.13	.23
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.58		-	.00	.36*
พนักงานบริษัท/รับจ้าง	3.58			-	.36*
ธุรกิจส่วนตัว	3.94				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่านักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกับอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ (n=384)

อาชีพ	นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/รับจ้าง	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	\bar{X}	3.82	3.96	3.84	4.13
นิสิต/นักศึกษา	3.82	-	.14	.02	.31*
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.96		-	.12	.17
พนักงานบริษัท/รับจ้าง	3.84			-	.29*
ธุรกิจส่วนตัว	4.13				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีด้านแหล่งท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยงที่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกับอาชีพนิสิต/นักศึกษาและอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านสินค้าของที่ระลึกจำแนกตามอาชีพ (n=384)

อาชีพ	นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/รับจ้าง	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	\bar{X}	3.82	3.55	3.69	3.79
นิสิต/นักศึกษา	3.82	-	.27	.13	.03*
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.55		-	.14	.24
พนักงานบริษัท/รับจ้าง	3.69			-	.10*
ธุรกิจส่วนตัว	3.79				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีด้านสินค้าของที่ระลึกพบว่า นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกับอาชีพนิสิต/นักศึกษาและอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดตามตัวแปร เพศ, อายุ และอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกับเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปลองใช้ (Try out) กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .953
7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ และอาชีพ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับข้อมูล ขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปยื่นต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีเพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำมาวิเคราะห์
2. นำข้อมูลตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
5. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปแต่ละด้านและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สรุปผลได้ดังนี้

๑. เพศ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 เพศชายจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00

๒. อายุ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-34 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 รองลงมาคืออายุ 35-49 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 และน้อยที่สุด คือ อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50

๓. อาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้าง มากที่สุดจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 รองลงมาคือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 นิสิต/นักศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และ ประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

2. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินการ ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสินค้าของที่ระลึก พบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ

๑. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน

๒. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

๓. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและประมวลความคิดเห็นเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

๑. ด้านการจัดดำเนินการ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว แต่ที่เสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และมีพนักงานคอยดูแลให้ข้อมูลและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

๒. ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นควรเพิ่มห้องสุขาให้มากกว่าที่มีอยู่ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอและควรคำนึงถึงนักท่องเที่ยวที่สูงอายุด้วย ส่วนบริการด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมดี

๓. ด้านแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าเกาะเกร็ดมีความเป็นเอกลักษณ์จึงอยากให้รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุไว้ให้คงอยู่ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ชม ได้ศึกษาต่อไป

๔. ด้านสินค้าของที่ระลึก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ควรปรับลดราคาสินค้า และอยากให้ส่งเสริมสินค้าประเภทเครื่องปั้นดินเผาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเกาะเกร็ดเพิ่มมากขึ้น

๕. ด้านอื่น ๆ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าน่าจะให้มีมัคคุเทศก์ซึ่งเป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ที่เกาะเกร็ดเพื่อเป็นการปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักรักถิ่นฐานที่ตนเองอาศัยและรู้เห็นถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างรายได้ให้ครอบครัวอีกทางหนึ่งด้วย

อภิปรายผล

จากที่ได้สรุปผลมาข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการท่องเที่ยวที่เพียบพร้อมอยู่แล้วไม่จำเป็นด้านการจัดดำเนินการ ด้านอุปกรณ์สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านสินค้าของที่ระลึก และนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายมีจุดมุ่งหมายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด เพื่อต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจผ่อนคลายความเครียดและเปลี่ยนบรรยากาศในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน อีกทั้งความ

คิดเห็นต่อสิ่งใดของบุคคลไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายอาจมองเห็นได้เท่าเทียมกัน เพราะทุกคนมีสิทธิโอกาสการศึกษาเรียนรู้ ได้ทัดเทียมกันอยู่แล้วจึงไม่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดโดยรวมมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับ อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในฐานะทัพเรือสัตหีบ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวในเขตฐานทัพเรือสัตหีบในระดับดีมากปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่างกัน ไม่ส่งผลให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด พบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกันมีทัศนคติโดยรวมต่อปัจจัยต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวเกาะเสม็ดไม่แตกต่างกัน

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงอายุมีความมุ่งหมายและความตั้งใจและพฤติกรรมกาไปท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีที่ต่างกันได้ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 20-34 ปี ต้องการที่จะไปชมสถานที่ต่าง ๆ เพื่อถ่ายรูป และหาประสบการณ์ในการเดินทาง เป็นวัยที่ต้องการท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน ไม่ได้คิดในเรื่องวิชาการลึกซึ้งมากนัก ซึ่งแตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงอายุ 35-49 ปี เป็นวัยผู้ใหญ่ ทำงานเพื่อสร้างฐานะ มีประสบการณ์ความรู้เชิงวิชาการและความต้องการที่จะไปชมความสวยงามของโบราณสถาน โบราณวัตถุ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวมอญที่อาศัยอยู่ที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เป็นช่วงอายุที่อยู่ใน

วัยสูงอายุส่วนมากเดินทางมากับครอบครัวเพื่อมาชมทิวทัศน์ สถาปัตยกรรมที่สวยงามอันทรงคุณค่าของเกาะเกร็ด และมีความสนใจเป็นอย่างมากในด้านอาหาร ของฝาก ที่ระลึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สลักฤทัย เตียวตระกูล (2539: บทคัดย่อ) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชายหาดบางแสนต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าและยังสอดคล้องกับ ศศิธร สามารถ (2545: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดกระบี่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกันและพฤติกรรมที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการท่องเที่ยวในหลาย ๆ ด้าน หลายแง่มุม อีกทั้งพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตในแต่ละอาชีพทำให้มองเห็นถึงความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัด

นันทบุรีแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นแตกต่างกับอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานบริษัท / รับจ้าง ซึ่งพิจารณาเห็นว่ากลุ่มทั้งสองนี้มีความแตกต่างในการประกอบอาชีพ ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับแต่ละวัน จะส่งผลในความคิดที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดแตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์ (2546:112) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพและค่าใช้จ่ายต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการเลือกท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ กัลยา สมมาตย์ (2541:104) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบกับการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่ไปท่องเที่ยวทะเลในจังหวัดเพชรบุรีที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรสและการศึกษาต่างกัน มีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบกับการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านอาชีพและรายได้ และ ธงชัย สันติวงษ์ (2537:19) กล่าวว่าในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในการเลือกสิ่งใด ๆ เพื่อเป็นความสุขและเป็นประโยชน์ตามต้องการของตนเองนั้น จะต้องอยู่บนพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และการรับรู้จากสังคม สิ่งแวดล้อมในการประกอบอาชีพ และดำรงชีพของกลุ่มตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า เกาะเกร็ดควรรักษาแหล่งท่องเที่ยวไว้ให้คงอยู่เป็นมรดกให้ชนรุ่นหลังได้ชมได้ศึกษา ควรให้การส่งเสริมทางด้านการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและเตรียมสถานที่พักผ่อนริมน้ำเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง รวมทั้ง ดูแลเรื่องสาธารณูปโภคให้สะอาดและเพียงพอต่อความต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีหัวข้อที่จะนำไปศึกษาวิจัย คือ การศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นกับการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมป่าไม้. (2545). ยุทธศาสตร์การพัฒนามู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง. รายงานความก้าวหน้าการปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการวิชาการ. เสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษารูปแบบกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียงอย่างยั่งยืน.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2529). คู่มือการปฏิบัติงานการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพฯ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2538-2539). แผนการท่องเที่ยวปี 2545. กรุงเทพฯ.โครงการสำรวจสถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคกลางปี 2539 : กองสถิติและวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- กัลยา สมมาตย์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร
- จเรศักดิ์ นันตะวงษ์. (2548). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อโครงการศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พื้นที่สวนป่าเจ็ดคด-โป่งก้อนเส้า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญวิทย์ เกษตรสิริ. (2540). วิถีไทย: การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- ชูลีพร ไกรเวียง. (2531). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์รับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ญิบพัน พรหมโยธี. (2527). ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว Anintroduction to tourism studies กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ด้อย ชุมสาย. มล. (ม.ป.ป.). หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพร่พิทยา.
- ด้อย ชุมสาย. มล. และ ญิบพัน พรหมโยธี. (2527). ปฐมบทวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ. (2538). พฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- บรรจบพร สุมนรัตนกุล. (2544). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกาญจนบุรี*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนา จำกัด
- ประพันธ์ สหสิริภมย์. (2548). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชื่อมศรีนครินทร์*
ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. (2546). *ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวใน*
เกาะเสม็ด. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉำรง แผนสมบุญ. (2548). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวใน*
วนอุทยานจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นุชศินี ยศปกรณ. (2547). *การบริหารจัดการของบริษัทท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของ*
นักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2546). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย* โอเดียนสโตร์
พิมพ์ครั้งที่ 2.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2534). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทย* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ราชบัณฑิตสถาน.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2539). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรวิทย์ สุวรรณภักดี. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย*
จังหวัดพัทลุง. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วินิจ วีรยางกูร. (2523). *การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์และ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาชรรัตน์ นันทเสน. (2546). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพร้อมด้านการท่องเที่ยว*
เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติ ภูหินร่องกล้า จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *หนังสืออ้างอิงและเอกสารประกอบการค้นคว้าวิชาวัดผล* กรุงเทพฯ : ดี.ดี. บุ๊คสโตร์.

ศักดิ์ชัย เสนาพรหม. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*
ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ เต็มสุข. (2547). *ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็น
ผลิตภัณฑ์ธุรกิจชุมชน : กรณีศึกษาตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.*
วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศศิธร สามารณ. (2545). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่.* สารนิพนธ์
บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2540). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการพลเรือน.* วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สลักฤทัย เตียวตระกูล. (2539). *ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนัก
ท่องเที่ยว : ศึกษากรณีท่องเที่ยวเมืองพัทยา.* ภาคนิพนธ์. ศศ.ม (นโยบายและการวางแผน
วิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก : ถ่ายเอกสาร

โสภภาพร สุทธิศักดิ์. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
กับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี* ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เสริมสกุล เสรีกิจ. (2547). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดภูเก็ต.* ปริญญาานิพนธ์
วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี. (2542). *ท้องถิ่นของเรา.* นนทบุรี : ศูนย์
วัฒนธรรมจังหวัดนนทบุรี.

อรวรรณ วงษ์วานิช (2540). *การประเมินผลโครงการอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชนประจำปี 2540*
สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : วิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สาขาสังคมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดราชบุรี*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุษณีย์ ศรีภูมิ. (2544). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติ* : ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- Lasscurain, Ceballos H. (1998). Proprietors Opinion on Ecotourism : A Case Study of The Roxz Bay, Sydney Australia. *Journal of Ecotourism Research*. 60(4): 248-A.
- Conbach, Lee J. (1970). *Essentialia of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper & Row.
- Cowan, W.E. (1989). *Assessing Employer – Employee Satisfaction with Training At Canadian Valley Area*. Canada : Oklahoma University.
- Ealine, Ruth. (1984, April). *Satisfaction of Tourist in Private Park and Recreation in New York*. *Dissertation Abstracts International*. 44(10): 1120-1128A.
- Hendee, William R. (1984). *Medical imaging physical*. William R. Hendee, E. Russell, Ritenour.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt, Brace.
- Hudman, Lloyd E. *Geography of travel and tourism*. Lloyd E. Hudman, Richard H. Jackson.
- Kolasa J., B. *Intorduction to behavioral science for business*. Blair. Kolasa.
- Kolesnik, Walter B. (1970). *Education psychology*. Walter B. Kolesnik
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Darly W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607 – 610.
- Oskamp. (1977). *Public opinion Attitude (Psychology) Public opinion polls*.
- Robinson. (1976). *A geography of tourism*.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
คำชี้แจง เกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านการจัดดำเนินการ
- 2.2 ด้านสถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.3 ด้านแหล่งท่องเที่ยว
- 2.4 ด้านสินค้าของที่ระลึก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง ในแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อการวิจัยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ซึ่งข้อมูลในการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว
การสร้างคามพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยผู้วิจัยหวังว่าท่านจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ข้อมูล
เพื่อจะนำไปสู่ผลการวิจัยที่สมบูรณ์ จึงขอความกรุณาจากท่าน ช่วยในการตอบแบบสอบถามทุกข้อ
ตามความเป็นจริงที่เป็นอยู่

ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวสิริจิตรา ฤกษ์ปาย
นิสิตปริญญาโท
สาขาการจัดการนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20-34 ปี

35-49 ปี

50 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

นิสิต/นักศึกษา

ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัท/รับจ้าง

ประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ด้านการจัดดำเนินการ					
1.1 มีพนักงานต้อนรับดูแลประจำท่าเรือ ทั้งฝั่งปากเกร็ดและฝั่งเกาะเกร็ด					
1.2 มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการด้านข้อมูลต่าง ๆ อย่างทั่วถึง					
1.3 มีการจัดรักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ					
1.4 มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ivo อย่างแพร่หลายทำให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เป็นอย่างดี					
1.5 มีการจัดทำสื่อแผ่นพับ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ivo อย่างละเอียด ถี่ถ้วน และมีความสมบูรณ์					
1.6 ความเหมาะสมของเวลาที่เปิดบริการสำหรับนักท่องเที่ยว					
1.7 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนมีความเป็นระเบียบ					
1.8 อัตราค่าธรรมเนียมเรือข้ามฝากมีความเหมาะสม					
1.9 เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกและปลอดภัย					
1.10 บริเวณลานจอดรถเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2. ด้านสถานที่, อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.1 มีการก่อสร้างและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้เพียงพอและเหมาะสม					
2.2 การตกแต่งสถานที่ และสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่นๆ มีความสวยงาม					
2.3 การจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น บริเวณที่ นั่งเล่น รมน้ำ ทำได้เหมาะสม					
2.4 มีการตัดแต่งต้นไม้และกิ่งไม้เพื่อเปิดมุมมองและปรับปรุงทัศนียภาพ					
2.5 ทัศนียภาพรอบเกาะเกร็ดมีความสวยงาม					
2.6 มีการจัดบริการห้องสุขาไว้สะอาดและเพียงพอ					
2.7 ระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา มีความพร้อมให้บริการ					
2.8 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนมีความเป็นระเบียบ เช่น ขยะ ความสะอาด					
2.9 มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคไว้อย่างถูกสุขลักษณะ					
2.10 ชุมชนมีความเป็นเอกลักษณ์แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวมอญ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
ความน่าสนใจของโบราณสถาน					
3.1 วัดปรมัยยิกาวาส					
3.2 วัดฉิมพลี					
3.3 วัดไผ่ล้อม					
3.4 วัดเสาชิงช้า					
3.5 เจดีย์ทรงรามัญริมน้ำ					
3.6 พิพิธภัณฑสถานวัดสุทัศน์					
3.7 ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาความงาม พิพิธภัณฑสถานเครื่องปั้นดินเผา และสลักลวดลาย มอญรุ่นเก่า, สภาศิลปปั้นเครื่องปั้นดินเผา					
ความสวยงามของระบบนิเวศ					
3.8 หมู่บ้านขนมหวาน					
3.9 สวนผลไม้					
3.10 นั่งเรือชมธรรมชาติ / วิถีชีวิตชาว เกาะเกร็ด / โบราณสถาน วัฒนธรรมและ ประเพณี					
4. ด้านสินค้าของที่ระลึก					
4.1 มีร้านจัดจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มเพียง พอที่จะให้บริการ					
4.2 อาหารที่จำหน่ายมีคุณภาพถูกสุขลักษณะ					
4.3 อาหารที่จำหน่ายมีราคาเหมาะสม					
4.4 ร้านอาหารสะอาด ตกแต่งร้านสวยงาม					
4.5 ผู้จำหน่ายสินค้ามีบริการที่ดี, เป็นกันเอง					
4.6 การจำหน่ายของที่ระลึกมีคุณภาพ					
4.7 ของที่ระลึกเหมาะสมกับราคา					
4.8 ของที่ระลึกมีเอกลักษณ์และบ่งบอกถึง ความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น					
4.9 การจัดตกแต่งร้านเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น					
4.10 ร้านขายของที่ระลึกตั้งอยู่ในทำเลที่หาง่าย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านจัดดำเนินการ

.....
.....

2. สถานที่, อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....
.....

3. แหล่งท่องเที่ยว

.....
.....

4. สินค้าของที่ระลึก

.....
.....

5. อื่น ๆ

.....
.....

ขอขอบคุณในความกรุณาที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- ชื่อ นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชื่อ นายจุมพล ลัมพาทิวัฒน์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สังกัด ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชื่อ ว่าที่ร้อยตรีจักรพงษ์ ธรรมพงษ์บวร
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชื่อ นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชื่อ นายไพรัช ชิดเขียน
ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสิริจิตรา ฤกษ์บาย
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	522 ถ. จรัญสนิทวงศ์ แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	ประถมศึกษา จากโรงเรียนประมุขวิทยา
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร
พ.ศ. 2548	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) สาขาวิชานันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2550	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ